

MS-630: Rabbi Alexander M. Schindler Digital Collection, 1961-1996.

Series B: Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations, 1962-1996.

Box Folder 21 7c

Israel, 1976-1977.

For more information on this collection, please see the finding aid on the American Jewish Archives website.

May 14, 1976

Mr. Yehuda Leket Aliyah Desk The Jewish Agency 515 Park Avenue New York, N.Y. 10022

Dear Mr. Leket:

The enclosed letter from Dr. Yaari of Haifa was sent to me and I have indicated to Dr. Yaari that I would share it with the appropriate forum. I do believe this is a matter to be handled by your office.

With kindest regards, I em

Sincerely,

Rabbi Alexander M. Schindler Chairman

Encl.

May 13, 1976

Dr. Shieradztei Yaari Leon Bloom 14/7 Haifa, Israel

Dear Dr. Yaari:

I write to acknowledge receipt of your recent letter and to thank you for your comments.

I assure you that I will relay them to the appropriate forum.

With every good wish, I am

Sincerely,

Rabbi Alexander M. Schindler Chairman

By Bar

Rabbi Paul J. Citrin Temple Israel Boston, Mass, 02215

Dear Paul:

It was good hearing from you. I regret that I don't have the text of my sermon at Beth Elohim and thus cannot share a copy with you.

You pught to know that substantially I agree with your comments and the thrust of all my remarks in behalf of the Presidents' Conference tries to get that message across. As you well know, newspaper reports are not always accurate and complete and this was certainly the case with the scant quotation you shared with me.

I appreciate your sharing your thoughts with me. With warmest regards, I am

Sincerely,

Alexander . Schindler

RABBI PAUL J. CITRIN TEMPLE ISRAEL **BOSTON, MASSACHUSETTS 02215**

April 28, 1976

Rabbi Alexander Schindler Union of American Hebrew Congregations 838 Fifth Avenue New York, New York 10021

Dear Alex:

If you have a full text of the remarks you made at Temple Beth Elohim on April 23rd, I would appreciate receiving a copy. I am enclosing the BOSTON GLOBE'S scanty report of your address; of course, it hardly says enough to transmit a fair picture.

Even without seeing the full text of your sermon, I would like to react to the sentence which quotes you as saying that you would like the Israeli government "to be more forthcoming" in efforts to reach a peaceful settlement with the Arabs. I agree with you, because I believe that Israel will never fully know the true intentions of the Arabs until it tests them with formal, detailed, public proposals for settlement. I would very much like to see Israel lob the political ball back into Arab courts by making what Aryeh Elia calls a declaration of intent which would be carried out when the Arabs explicitly accept Israel's right to exist. However, without such simultaneous concrete, active evidence from the Arabs, it seems that being more forthcoming is no less a recipe for suicide than doing nothing.

Recently a GLOBE editorial also suggested that Israel must assume greater responsibility for peace and more flexibility in its position. I am concerned by such statements because they fail to mention the minimal Arab responsibility to renounce warfare and to recognize Israel's legitimacy. Pressure on Israel alone from the United States, whether from the government or from the media, is unbalanced and unjust. Furthermore, one imagines that indeed Israel might be "more forthcoming" if the United States would apply some pressure, however slight, in the direction of the Arabs. Those who refrain from discussing the Arab share of responsibility for peace reduce their moral credibility.

I am not interested in having the leadership of the American Jewish

community act as aye-sayers and uncritical defenders of Israeli policy. Yet, I fear that in our efforts to regain some independence, we may become tools of those who really wish us no good. Therefore, I hope that you, as President of our Union, and as Chairman of the Council of Presidents, are using your leadership privately and publicly to influence our government to press the Arabs, too, toward their peace-making responsibilities.

Though I have some inkling of your hectic schedule, I look forward to hearing from you at your convenience. With appreciation for your labors, I am

Cordially yours,

/d

Rabbi Paul J. Citrin

Jewish leader favors Israeli pact with Arabs

The leader of the more than 1 million Reform Jews in the United States said yesterday US Jews are becoming less oneminded on Israeli policy in

the Mideast.

Rabbi Alexander M. Schinler said the reform movement specifically would like the Israeli government "to be more forthcoming" in efforts to reach a peaceful settlement with its Arab neighbors. He would not specify on which issues he advocated this attitude, but he indicated tensions on the West Bank and possible talks with Palestinians were topics on which Jewish Americans might have divergent views.

"I personally am a dove and always have been."

Schinler said.

The New York-based rabbi is president of the Union of American Hebrew Congregations and recently returned from talks with government leaders in Israel. He participated in services last night at Temple Beth Elohim of Wellesley, honoring Howard M. Wilkoff of Weston, past congregation president.

HERBERT MILLMAN National Jewish Welfare Board Fifteen East Twenty-Sixth Street New York, N.Y. 10010

no ausie

Office of the Executive Vice-President

April 30, 1976

Rabbi Alexander M. Schindler, President Union of American Hebrew Congregations 838 Fifth Avenue New York, New York 10021

Dear Alex:

I received a copy of your letter to presidents sharing a reaction by a Knesset member to your recent visit to Israel in behalf of the Conference of Presidents. I found this most rewarding.

It is evident that you have initiated a new constructive dimension of dialogue between the organizational leadership of American Jewry and the approximate counterpart in Israel.

This can only be good.

Thanks for sharing.

Warm regards.

Sincerely,

HERBERT MILLMAN

cc: Daniel Rose Yehuda Hellman

לשכת ראש הממשלה PRIME MINISTER'S BUREAU

Jerusalem, April 23, 1976

Rabbi Alexander M. Schindler Chairman Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations 515 Park Avenue New York, New York 10022

Dear Alex,

The Prime Minister has asked me to acknowledge with thanks your letter to him of April 6 and to state that he was most happy at the opportunity of meeting you during your recent visit.

Your letter to me of April 6 crossed with mine and I am delighted to note that we both concur that your first visit as Chairman of the President's Conference was most successful.

You can count on me to be of service to you as best I can.

Warm regards,

Sincerely,

Yehuda Avner Adviser to the Prime Minister April 28, 1976

Mr. Aaron Normand 22 Hatichon Street Savyon, Israel

Dear Mr. Normand:

Many thanks for your thoughtful letter of April 8. I appreciate your having taken the time to share your views with me.

Let me assure you that your views will be given forceful expression within the Presidents' Conference. However, beyond that I trust you can appreciate the fact that in making public statements I am, as chairman of the Conference, bound in my responsibilities to express the consensus of opinion.

With repeated thanks and kindest greetings, I am

Sincerely,

Alexander M. Schindler

bcc: Al Vorspan Yehuda Hellman AARON NORMAND

22 Hatichon Street,

Savyon, ISRAEL.

Savyon, ISRAEL.

ARON NORMAND

22 Hatichon Street,

Savyon, ISRAEL.

April 8, 1976.

April 9, 1976.

April 9, 1976.

April 9, 1976.

April 18, 1976.

April 18,

Dear Rabbi Shindler,

I am taking the liberty of turning to you as the leader of the great Zionist communities of American Jewry.

I am following with grave doubts both my Government's and my fellow countrymen's views and attitudes on the present state of the Arab-Israeli conflict.

My country is in a constantly increasing danger and I turn to you, as the leader of a great Jewish community in a great country, to try to help us in our plight.

The present state of mind in the country precludes the possibility that Israel's leadership should be able to reverse the prevailing extremist religio-nationalistic trends that are nourished by a mixture of hopes and fears for the country's security.

This way of thought is based on the concept that the pre-six day war Israel has to be discarded as an unrealistic and unmaintainable national unit. Therefore, annexation or permanent occupation of new territories, coupled with population and land-ownership changes involving the Arab population, is a prerequisite for the continuing existence of a Jewish State.

This belief is shared by the vast majority of the Jewish population in Israel and is supported by historical, religious, national economic and, last but not least, national defence and security arguments.

The execution of this policy is sanctioned by all the Zionist political parties, except Moked.

This policy is strongly opposed both by the surrounding Arab countries as well as by the local Arabs - mostly Palestinians - who are the objects of this policy and in the last analysis expected to foot the bill. Although the policy of annexation, population and property change was actually opposed all along, even by the staunchest friends

friends of Israel, it is only recently that friendly nations voice openly their dissent. This openly declared attitude of Israel's friends amongst the world's nations, coupled with the dramatic increase in Arab financial power, puts a rather grave question mark to the validity of the almost unanimously-held belief here that "if the Arabs are unwilling to accept our conditions voluntarily, we can continue to impose same on them, whether the rest of the world agrees with us or not."

This attitude was taken for granted here before the Yom Kippur War and has not really changed since. Neither the tragic consequences of the Yom Kippur War nor the continuing retreat of the economy, aliyah and standards of morality make the population and the country's leadership reflect whether we have not embarked on the wrong course.

Every new setback and disappointment causes more determination to act by sentimental motivations, with an ever-increasing disregard for facts that are piling up against us.

We are, in my opinion, approaching a Massadah spirit, which is engulfing the whole nation.

It is only a strong leadership of world Jewry that can still have a sobering and constructive influence on our country.

Friendly nations are unable to help us because disagreement with our nationally accepted policy brandishes them either as anti-Semites or as cowards who surrender to petrodollars.

Israelis disagreeing with the accepted national policy are brandished as defeatists and leftists, i.e. Communists and the day may not be far when they will be considered traitors.

American Jewish leadership has so far not committed itself politically. Except for giving every possible material and moral help to Israel, the attitude appears to be that "after all, nobody knows better than the Israelis themselves what is good for them, and it is our duty, therefore, to support them when they ask for our help."

I would venture the remark that has been - within limits - until recently the attitude of the U.S. Administration, as well.

It is a humiliating admission to make, but I indeed have grave doubts if we in Israel are in a position today to judge and to decide what is good for this country.

Those who are led and those who lead us have fallen victim to rosy dreams and dark fears that blur the boundaries between reality and imagination.

We are victims of protracted stress and hardship which result in confusion, similar to that which caused the loss of moral and logical balance of hundreds of millions of people in Europe at periods of wars and deprivation.

I have no doubt that to try and help Israel against its will cannot by any means be called an easy task.

But, taking a long view, the challenge and hope to indeed be able to help Israel in its plight should make the risk worth while.

Your Honour may be able to help this country more than Rabbi Jochanan Ben Zakkai did at the time, by saving Yavneh and its sages.

It is not too late yet to help this country to avoid the tragic circumstances that necessitated Rabbi Jochanan Ben Zakkai's dramatic action.

Constructive action has its dynamics not less than destructive fanaticism.

I am therefore convinced that, once started, a constructive movement to enable Israel to continue living and developing within the limits of reality will eventually find wide support amongst my countrymen as well.

One more hope I wish to express and that is that our sages saying: -

may also apply to this letter.

ودر ع در الحمرة ما دراط احراه و عداد

With best wishes for a property,

d. Jarmand

Aaron Normand

Mr. Raphael Bashan Yediot Achronot Tel-Aviv, Israel

Dear Raphael:

It was wonderful to meet you and I was delighted with the report of our interview. You were faithful in recording and reporting my view and I want you to know how grateful I am.

I also enjoyed the interview very much. It is always a delight to be interviewed by someone not only perceptive but exceedingly well prepared. It was a delightful experience.

I relish the opportunity to come to know you on a more personal level for I feel we are kindred spirits. It is my fond hope that we will have an opportunity in the future to renew our friendship and to come to know each other better.

With repeated thanks and warmest regards, I am

Sincerely,

Mr. Max Varon Foreign Ministry Jerusalem, Israel

Dear Max:

Many thanks for your help in arranging the various maetings during my recent visit to Israel. I am grateful for your consideration and assistance.

The party at your home was so lovely and I am beholden to you and Rosie for your warm and gracious hospitality.

With every good wish and warmest regards, I am

Sincerely,

Mrs. Golda Meir Prime Minister's Office Jerusalem, ISRAEL

My Dear Mrs. Meir:

It was so very good to see you again and I deeply appreciate your taking the time to meet with me. It is always a pleasure to be with you and I am grateful for your consideration.

With every good wish and warmest personal regards, I am

Sincerely,

The Honorable Yitzhak Rabin Prime Minister of Israel Jerusalem, Israel

My Dear Mr. Rabin:

It was very good seeing you again and I want to thank you for taking the time to meet with me. I am delighted that we had an opportunity to talk.

Your many personal kindnesses to me are much appreciated and I also want to tell you how grateful I am to your staff for their consideration. They were all most helpful and gracious to me.

With every good wish and warmest regards, I am

Sincerely,

Mr. Shimon Peres Minister of Defense Prime Minister's Office Jerusalem, Israel

Dear Mr. Peres:

I am truly sorry that we didn't really have a chance to chat with one another. I certainly would have benefitted from the opportunity to exchange views with you. I do hope the future will provide an opportunity for such a get together.

I have not forgotten the subject of the telephone call to me and if I hear anything at all I certainly will get on to it at once and be in touch.

With every good wish and kindest regards, I am

Sincerely,

Mr. Yehuda Avner Prime Minister's Office Jerusalem, Israel

Dear Yehuda:

I hope you will understand and forgive me for not calling to say goodbye before I left Israel. Needless to say, I am deeply grateful to you for your many personal courtesies and especially for your manifest desire to make certain that my meeting with the Prime Minister worked out well.

You ought to know that I said some very nice things about your boss in many places and that includes press conferences, television appearances, etc. but those mamserim invariably cut those comments out. I believe Haisretz included one brief paragraph and I hope that he saw it, but in any event I think you ought to know that I tried and my comments were favorable.

With repeated thanks and warmest regards, I am

Sincerely,

Mr. Don Patir Prime Minister's Office Jerusalem, Israel

Dear Don:

I am deeply grateful to you for your many courtesies to me during my visit to Israel. You were so helpful and so very kind in every way. I hope you will forgive me for not calling you before I left the country, but I need not tell you what time limitations were mine and I hope you will understand.

I look forward to seeing you on many occasions in the future. I responded to you with warmth and friendship and it was a joy to be with you.

With repeated thanks for all your efforts and with warmest regards, I am

Sincerely,

February 27, 1976

Mr. Leon Fine, Advocate Fine & Dagan 6 Malkay Israel Square Tel-Aviv, Israel

Dear Mr. Fine:

It was good hearing from you and I do, of course, recall having met you when Jay, z.l., introduced us some years ago. Your gracious good wishes on my election as chairman of the Presidents' Conference were much appreciated, even as I am grateful for your kind offer to be of assistance.

I also want to thank you for your letter of February 16 in regard to Mr. Shalom Cohen. Regretfully, during the period of his visit to the United States I will be out of the city for the bulk of the time. Therefore, I am suggesting that Mr. Cohen contact the Executive Director of the Presidents' Conference, Mr. Yehuda Hellman, and arrange to meet with him. Mr. Hellman is expecting his call and looking forward to meeting Mr. Cohen.

With repeated thanks and every good wish, I am

Sincerely,

Alexander M. Schindler

cc: Mr. Yehuda Hellman

FINE & DAGAN, ADVOCATES & ATTORNEYS-AT-LAW 6 Malkay Israel Square, Tel-Aviv LEON FINE, B. A., LL. B. (New York) Telephone 25 75 25, 25 93 55 Cables: EASTLAW Tel Aviv SHIMON DAGAN, LL. B. (Jerusalem) Date February 16, 1976 Our File

Rabbi Alexander Schindler Union of Reform Congregations Fifth Avenue New York, N.Y. U.S.A.

Dear Rabbi Schindler,

yeluda 126 I would like to take the liberty to introduce you to Mr. Shalom Cohen, a former Member of Knesseth and President of the Israeli Black Panther Movement.

As you may know, the Israeli government - through the Ministerial Committee for Social Betterment, the Histadrut and the Jewish Agency have agreed to the setting up of a Youth Village for the training of leaders and youth workers from the underprivileged and marginal neighborhoods. This worthy and timely project has received the support of Justice Minister Zadok, Police Minister Hillel, Jewish Agency Chairman Almogi and many esteemed and distinguished leaders of the Jewish Community in Israel.

Mr. Cohen will be visiting the U.S.A. commencing March 15 to April 15 and he is very anxious to make your acquaintance and that of your associates in the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations.

He has asked me to introduce him to you and will be writing to you directly hereafter to arrange to meet you following his arrival in the U.S.A.

I would be very grateful if you would do whatever you can to be of assistance to Mr. Cohen.

With thanks,

Sincerely yours,

le respond

LF/bk

cc: Mr. Shalom Cohen Kiryat Matalon Petah Tikva, Israel.

FINE & DAGAN, ADVOCATES & ATTORNEYS-AT-LAW

6 Malkay Israel Square, Tel-Aviv

LEON FINE, B. A., LL. B. (New York) SHIMON DAGAN, LL. B. (Jerusalem)

Telephone 25 75 25, 25 93 55 Cables: EASTLAW Tel Aviv

Our	File				

Date February 16, 1976

Rabbi Alexander Schindler
Union of Reform Congregations
Fifth Avenue
New York, N.Y.
U.S.A.

Dear Rabbi Schindler,

I would like to add my congratulations and best wishes to you on your election as chairman of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations.

All of us in Israel are aware of the important challenges ahead and of the vital role your organizations fulfill in matters of concern to Israel and the Jewish people.

If I can ever be of any help in any way, please do not hesitate to let me know.

With best wishes,

Sincerely yours,

Leon Fine, Advocate

P.S. I hope you remember meeting me on several occasions; we were introduced by my cousin, the late Jay Kaufman while I was on shlichut in America on behalf of Israel Magazine.

LF/bk

COPY

CONFERENCE OF PRESIDENTS OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS

515 PARK AVENUE NEW YORK, NEW YORK 10022 PLaza 2-1616

Cable Address: COJOGRA

AFFILIATED ORGANIZATIONS:

American Israel Public Affairs Committee

American Jewish Congress

American Mizrachi Women's Organization

American Zionist Federation

Anti-Defamation League

B'nai B'rith

B'nai B'rith Women

Bnai Zion

Central Conference of American Rabbis

Council of Jewish Federations and Welfare Funds (observer)

Hadassah

Jewish Labor Committee

Jewish Reconstructionist Foundation

Jewish War Veterans of the U.S.A.

Labor Zionist Alliance

Mizrachi-Hapoel Hamizrachi

National Committee for Labor Israel, Inc.

National Council of Jewish Women

National Council of Young Israel

National Federation of Temple Sisterhoods

National Jewish Community Relations Advisory Council

National Jewish Welfare Board

North American Jewish Youth Council

Pioneer Women

The Rabbinical Assembly

Rabbinical Council of America

Union of American Hebrew Congregations

Union of Orthodox Jewish Congregations of America

United Synagogue of America

Women's American ORT

Women's League for Conservative Judaism

World Zionist Organization American Section, Inc.

Zionist Organization of America

February 11, 1976

The President
The White House
Washington, D.C. 20500

Dear Mr. President:

I write to convey to you our Conference's grave concern with the reports given wide circulation in the public press that the administration is giving serious consideration, indeed, is about to reach a decision on a program of arms aid and sales to Egypt.

As you know, we have been understanding of and sympathetic with the general thrust of American foreign policy which seeks to strengthen the moderate forces in the Arab world and which has been so successful in drawing Egypt more closely into the orbit of U.S. influence. As a consequence, we have accepted and even supported the granting of extensive economic aid to Egypt. Not only is this wise, but it is also morally right.

But the sale of <u>arms</u> to Egypt is another matter in its <u>entirety</u>.

To begin with, we see no justifiable need for such aid. Egypt, even now, and thanks to the lavish rearmament program of the U.S.S.R., enjoys a vast superiority in arms and personnel over Israel. Does Egypt really need more military equipment? Does it stand under the threat of imminent attack? In a word, we fear that such sales to Egypt will only further impair that tenuous balance of power which presently obtains and which is the necessary precondition of peace. Military supplies for Egypt must be seen in the context of the arms which are supplied to Syria, Jordan, Saudi Arabia and a host of other Arab countries from a variety of sources.

Moreover, the experience of the past has taught America that once such arms are dispatched, their disposition can never really be restrained, all promises to the contrary notwithstanding. No one can be certain where this equipment will be sent or how it will ultimately be used. All effective American control might well be lost.

These, then, are some of the reasons among others which give rise to our concerns, and we would much appreciate your thoughtful response to them.

Again, we have no objection in principle to economic aid, and I write even from the more personal experience of a recent lengthy journey through that land. What Egypt needs are tractors and not tanks; what its people desperately need and want is bread and not more bullets.

Very sincerely yours,

Rabbi Alexander M. Schindler Chairman

AMS:arf AMERICAN JEWISH A R C H I V E S

Golda

Mar. 29-76 Dear Edie, Enclosed are papers Mr. Hellman wanted me to forward to you -Chis Miller

forg 1/2

EMBASSY OF ISRAEL

WASHINGTON.D.C.

March 19, 1976

Rabbi Alexander M. Schindler
Chairman
Conference of Presidents
of Major Jewish Organizations
515 Park Avenue
New York, N.Y. 10022

Dear Alex:

AMERICAN JEWISH

I take great pleasure in extending an invitation to you and Mr. Yehuda Hellman to be our guests in Israel from Sunday, March 28 to Thursday, April 1, 1976.

I am enclosing copy of an itinerary which includes meetings with the Prime Minister, the Minister for Foreign Affairs and the Chairman of the Jewish Agency.

I am confident that the visit will enable you to obtain at first hand, the thoughts and views of the Israeli leaders and people.

Wishing you a very successful trip and with warmest personal regards,

Sincerely,

Simcha Dinitz Ambassador

Enc. -

March 29, Monday

8:00 am	Breakfast with Mr. Moshe Rivlin, Director General of the Jewish Agency
9:00 am	Meeting with the Prime Minister
11:00 am	Meeting with Monsignor Caro (if he recovers)
1:00 pm	Lunch with Mr. Y. Navon Chairman of the Security & Foreign Affairs Committee of the Knesset and other members of the Committee
3:00 pm	Meeting with Mr. W. A. Gafni Director General of the Treasury
8:30 pm	At the home of Mr. M. Varon AMERICAN EWISH ARCHIE
March 30,	
8:30 am	Meeting with Mr. Y. Almogi
11:00 am	Meeting with the Foreign Minister
1:30 pm	Lunch with Mr. A. Dulchin
afternoon	travel to Tel Aviv
Overnicht	HILTON Hotel. Tel Aviv

March 31, Wednesday

8:30 am	Meeting with General Shlomo Gazit
10:00 am	Meeting with Mr. A. Ben-Nathan
2:30 pm	Meeting with Mr. A. Shavit Chairman, Israeli Manufacturers Association
	and other Manufacturers of the I.M.A.
5:00 pm	Meeting with Editors
7:30 pm	Dinner with the U.S. Ambassador

Malloin Por

April 1, Thursday

Morning Visit an Army Camp

if there is time, visit a development town

Evening Press Conference

April 2, Friday
AMERICAN JEWISH

Morning departure from Israel

RC/I Global Telegram

Full Rate
Letter Telegram Press (Full Rate unless otherwise marked). This telegram will be transmitted electronically by cable, radio, or satellite.

Sender's Name and Address

Account Number

All telegrams are accepted subject to the rates, rules, and regulations as set forth in the applicable tariff of RCA Global Communications, Inc. on file with the F.C.C.

To

RABBI ALEXANDER SCHINDLER

Via TRB 5271 Insert"RCA"

GREATLY REGRET MISUNDERSTANDING AND NOW LOOKING FORWARD TO SEEING YOU AT 8:30 A.M.

AT MY OFFICE JERUSALEM 30th MARCH AS PER APPOINTMENT SET UP THROUGH FOREIGN OFFICE.

TO FILE INTERNATIONAL TELEGRAMS VIA RCA...

From anywhere in the United States,

Telephone: 212-363-4141 or the Western Union office

nearest you, specifying "VIA RCA" immediately following the city destination.

TWX machine: Dial the toll-free number 810-621-7850, or

the RCA office nearest you: New York—710-581-5151 Washington, D. C.—710-822-1917 San Francisco—910-372-7390

Western Union domestic telex:

Dial the toll-free number 1042. If 1042 is busy, dial 1044 and specify "VIA RCA." Or dial the RCA office nearest you:

New York—12-7276 Washington, D. C.—89-2678 San Francisco—34-0968 Traffic Offices, Continental U.S.A.

In NEW YORK CITY,

Main Office: 60 Broad Street, New York 10004

To Send International Telegrams:

Telephone: 363-4141 Western Union telex: 12-7276 TWX (60 WPM): 212-571-1970 TWX (100 WPM): 710-581-5151 WATS Dataphone: 212-747-0113 Facsimile: 212-269-0111/1323 Messenger: 363-4272

You may also stop in or telephone any of these convenient Public Offices:

 111 Broadway
 732-3377

 35 West 31st St.
 695-2472

 25 West 43rd St.
 279-0572

 405 Lexington Ave.
 986-6580

 30 Rockefeller Plaza
 247-5525

 330 West 58th St.
 247-6210

 204 East 58th St.
 755-8109

 U.N. Headquarters
 355-6940

 J; F. Kennedy Airport
 656-5787

american iewish

In SAN FRANCISCO,

Main Office: 135 Market St., San Francisco 94105. To Send International Telegrams:

Telephone: 415-421-4200 Western Union Telex: 34-0958 TWX (100 WPM): 910-372-7390 Dataphone: 415-433-3264 For Messenger Pick-Up: 415-421-4200

In WASHINGTON, D.C.

Main Office: 2030 M St., N.W., Wash., D.C. 20036 To Send International Telegrams:

Telephone: 703-568-4321 Western Union Telex: 89-2678 TWX (60 WPM): 202-965-0833 TWX (100 WPM): 710-822-1917 For Messenger Pick-Up: 703-558-4325 Overseas Traffic Offices

DOMINICAN REPUBLIC, SANTO DOMINGO Edificio Diez, Calle Conde 35, Tel. 682-2887

GUAM, AGANA Ada Plaza Center, Tel. 7916

HAITI, PORT-AU-PRINCE

Maison Leger, Place Geffrard, Tel. 3322

HAWAII, HONOLULU

223 South King Street, Tel. 537-2521

MARIANA ISLANDS, SAIPAN Joeten Center Tel. 6456

PHILIPPINE REPUBLIC, MANILA Commercial Center, P.O. Box 750, Makati, Rizal, Tel. 89-18-61

PUERTO RICO, SAN JUAN 701 Avenida Ponce de Leon, Miramar, P.R., Tel. 723-6170

Liability limited to \$500 except for repeated or specially valued service which is available upon request.

910101

Western Union Mailgram

ATTES POSTA ®

MGMNYBT HSB 2=054800E078002 03/18/76 ICS IPMRNCZ CSP

1 2138762251 MGM TORN LOS ANGELES CA 03-18 0710P EST

Jo Edile

ALEXANDER SCHINDLER 515 PARK AVE NEW YORK NY 10021

THIS MAILGRAM IS A CONFIRMATION COPY OF THE FOLLOWING MESSAGE:

INTL LT TDRN LOS ANGELES CA 03=18 0710P EST
INT LT ALMOGI CARE JEWISH AGENCY
PO BOX 92
JERUSALEM (ISRAEL)
REQUESTED MEETING WITH YOU WEEKS AGO SORRY THERE HAS BEEN A
BREAKDOWN IN COMMUNICATIONS HAVE URGED FOREIGN MINISTRY TO CONSULT
WITH YOU NOT ONLY IN REGARDS TO OUR MEETING BUT ALSO WITH REFERENCE
TO EVERY ASPECT OF OUR PROGRAM IN ISRAEL WARMEST REGARDS
SCHINDLER

COL 92 19:10 EST

MGMNYBT HSB

TO REPLY BY MAILGRAM, PHONE WESTERN UNION TOLL FREE ANY TIME, DAY OR NIGHT:

ALABAMA 800 325 5300 ARIZONA 800 648 4100 ARKANSAS 800 325 5100 CALIFORNIA 800 648 4100 COLORADO 800 325 5400 CONNECTICUT 800 257 2211 DELAWARE 800 267 2211 DISTRICT OF COLUMBIA 800 325 5500 GEORGIA 800 325 5500 GEORGIA 800 325 5100 ILLINOIS 800 325 5100 INDIANA 800 325 5100 KANSAS 800 325 5100 KANSAS 800 325 5100 KANSAS 800 325 5100 KENTUCKY 800 325 5100 MAINE 800 257 2231 MARYLAND 800 325 5300 MAINE 800 325 5300 MINNESOTA 800 325 5300 MINNESOURI 800 325 5300 MISSOURI 800 325 5300	NEW YORK
MISSISSIPPI	VIRGINIA 800 257 2221 WASHINGTON 800 648 4500 WEST VIRGINIA 800 257 2221
OR DIAL WESTERN UNION'S INFOMASTER SYSTEM DIRECT	TLY:

הסוכנות היהודית לארץ-ישראל THE EXECUTIVE OF THE JEWISH AGENCY

OFFICE OF THE CHAIRMAN JERUSALEM

November 2, 1978

לשכת יו"ר ההנהלה ירושלים

Rabbi Alexander M. Schindler, President, Union of American Hebrew Congregations, 838 Fifth Avenue, New York. N.Y. 10021 U. S. A.

Dear Alex:

Many thanks for your letter of October 13, and for your good wishes for the New Year, which are reciprocated in full measure, as I'm sure you know.

With warmest house-to-house greetings,

Sincerely,

Leon Dulzin

Moanon

December 8, 1978

The Honorable Yitzhak Navon President of the State of Israel Jerusalem, Israel

Dear Mr. Navon:

For myself personally, as well as the families of the Union of American Hebrew Congregations, I write to express heartfelt condolences to our brothers and sisters in Israel, indeed to Jews in every far-flung corner of the world.

In the passing of Golda Meir the human family was lost a glant, a woman of valor who embodied the indomitable spirit of the Jewish people.

She gave inspiration to the Zionist movement and the men and women she led in helping found and build the State of Israel. She gave pride to her fellow Jews in every corner of the globe for the Widnity with which she led her cause and the commitment that made it ours. She gave heart to people everywhere who seek to live in freedom and who are called upon to defend freedom's cause, as her countrymen defended theirs.

With great courage she led the people of Israel through a period of tragic war. With great vision she led her country through two crucial negotiations that we now know was the beginning of the long journey, not yet completed, toward peace and reconciliation between Arab and Jew in the Middle East. There could be no more fitting valedictory for this modern day matriarch and prophet of her people.

We mounr her passing; we are all diminished by it.

Sincerely,

Alexander M. Schindler

April 27, 1978

Mr. Harry Barnard 801 Lavergne Avenue Wilmette, Ill. 60091

Dear Mr. Barnard:

Many thanks for your most gracious and warm letter of support. It was thoughtful of you to take the time to write.

My efforts in behalf of Klal Yisroel are a service of the heart. It is gratifying to know that I rwach other hearts.

With every good wish, I am

Sincerely,

Alexander M. Schindler, Rabbi Chairman

Personal

April 12, 1978

Dear Rabbi Schindler:

Your magnificent leadership in American Jewry in the present crisis concerning Israel is a source of great satisfaction to me and I send this note to tell you so.

I was brought up to be an anti-Zionist Jew, out in Colorado, eventhough Stephen S. Wise, seeming like God to me, installed the rabbi there, but I have seen the light. The leadership you are giving for sympathetic understanding of Israel's prime minister, Menachem Begin, and of Israel's needs, and your courage in pinpointing disturbing attitudes these days in the White House and the State Department, is tremendously important.

No doubt some American Jews are diffident in these matters, but I believe the great majority of Jews support you. You of course know that both Herzl and Brandeis learned that the "ordinary" Jews, as distinct from so-called "big names," are the backbone of the Jewish community: it is so today also and you have become their strong voice.

Sincerely,

Harry Barnard

Rabbi Alexander M. Schindler, Chairman, Conference of Major American Jewish Organizations, 515 Park Avenue, New York, N. Y. 10022

44

HARRY BARNARD is recognized as an outstanding journalist and biographer of American political figures. His first biography was ENGLE FORGOTTEN John P. Altrelding Ciner published biographies by Mr. Barnard Include Rutherford B. Hayes and His America, which was acclaimed in the Saturday Review as a landmark biography for its use of modern psychological insights, and Independent Man: The Life of Senator James Couzens, which the New York Times included in its list of "100 Best Books of the Year."

Mr. Barnard was chief editorial writer of the former Chicago Times and author of a nationally syndicated editorial page column, "Liberal at Large," which was sponsored by the Chicago Daily News and the Des Moines Register Syndicate. He began his newspaper career with the Chicago Herald and Examiner, where he served as rewrite man, travel editor, and assistant Sunday editor. He was also on the editorial staffs of the Detroit Times and the Chicago Sun.

His book reviews have appeared in the Saturday Review, The Nation, Panorama of the Chicago Daily News, Book Week of the Chicago Sun-Times, and the Chicago Tribune. He has also contributed to such encyclopedias and reference works as Encyclopedia Americana, The Dictionary of American Biography, and Encyclopedia Judaica.

Mr. Barnard has the distinction of having his biographies of Altgeld and Hayes included in the collection of representative American books selected for the White House Library of President John F. Kennedy.

Mr. Barnard has been on the faculties of the University of Chicago, Roosevelt University, and Columbia College, Chicago. He is a graduate of the University of Chicago.

He is currently at work on a biography of the late Wendell Willkie, having just published THE FORGING OF AN AMERICAN JEW, The Life and Times of Julian W. Mack. See also The William W.

May 2, 1978

Rabbi Rav A. Soloff Beth Sholom Congregation 700 Indiana Street Johnstown, Penna. 15905

Dear Rav:

It was thoughtful of you to share with me the item by Cooley in the Christian Science Monitor. Many thanks.

I had no idea of the degree of isolation in Johnstown, although I must note the news of Navon's election did not get too much coverage in the general press here. It was covered extensively in the Anglo-Jewish press.

With warmest regards from house to house, I am

Sincerely,

Alexander M. Schindler

•

Beth Sholom Congregation

700 Indiana Street Johnstown, Pennsylvania 15905

Rabbi Rav A. Soloff, Ph, D., D.D.

april 26, 1978 Dear alex, Did you see the report of Prince Taked's interview with Paris Match? here? not even readers of the new york Times, daily, knew of President Gitzchak Navous election until I saw it in an old Christian Science Monitor! One of my members had picket it up in a Giddishpaker. Chag Sameach hoost Condially

April 26, 1978

President Jimmy Carter The White House 1600 Pennsylvania Ave. Washington, D. C. 20006

Dear President Carter,

With regard to the proposed sale of war planes to Saudi Arabia, I wish to remind you thethe statement by Saudi Crown Prince Fahed saying an annual Saudi military expenditure of 38 billion "aims at making the Saudi army capable to intervene wherever national daty would call". Prince Fahed made it clear that he was referring to the possibility of a devastating reaction against Israel. (Prince Fahed's interview with the Paris Magazine Paris Match is reported by John K. Cooley on page 12 of The Christian Science Monitor of Monday, April 24, 1978.)

This is no time for the United States to sell advanced war planes to Saudi Arabia. If the purposed sale of war planes to Israel, Egypt and Saudi Arabia cannot be dealt with for each country separately on its merits I would urge that no sales be authorized at this moment.

Thank you very much for your consideration.

Sincerely,

Rabbi Rav A. Soloff

RAS: blm

The Christian Science Monitor 12 Monday, april 24, 1978

Arab warnings to Israeli leadership multiply

By John K. Cooley Staff correspondent of The Christian Science Monitor

Latest United States efforts to reactivate Egypt-Israel peace talks are taking place amid rising militancy and impatience in Arab countries outside Egypt.

These have included a warning by Saudi Crown Prince Fahed that "war is the only alternative" if current peace efforts fail.

There also are signs of tension in the Persian Gulf oil-producing states, with a consequent diplomatic effort by King Hussein of Jordan to forge a new Arab alliance "to defend the sources of Arab oil" against either Israeli action or subversion by Arab radicals.

President Carter's Mideast envoy, Alfred Atherton, met April 23 with President Sadat in the Egyptian Red Sea port of Hurghada, Cairo Radio reported.

Mideast analysts believe Mr. Atherton explored with Mr. Sadat Egypt's minimum demands for reopening talks with Israel before President Carter meets Israeli Prime Minister Menachem Begin early next month.

Carter lead anticipated

Comment from Egypt and Israel indicates that both sides expect President Carter to make specific suggestions for breaking the deadlock then.

Saudi Crown Prince Fahed's reminder that the Arabs still have the war option if Israel continues to hold and settle occupied Arab territory came in an interview with the Paris magazine. Paris Match. If the present peace "opportunity" led nowhere, Prince Fahed said, "then a resulting [Arab] reaction against Israel might be devastating."

An annual Saudi military expenditure of \$8 billion "aims at making the Saudi Army capable to intervene wherever national duty would call." (In urging Congress to pass a package bill selling warplanes to Israel, Egypt, and Saudi Arabia, the U.S. administration is urging that the Saudi military machine is not geared to fight Israel).

"The intransigence of Mehachem Begin," Prince Fahed said, "is not in the interest of Israel or its allies. We, the Arabs, have always been lenient and Israel now has to choose between a just peace, which is what we want, and war."

Arab summit urged

Jordanian emissaries have been touring Arab capitals urging the convening of an Arab summit conference, including both President Sadat and his "rejectionists" Arab critics, to set up a unified Arab military command and to work out "a common strategy for the defense of the sources of oil."

In Beirut, Lebanon, meanwhile, Lebanese, Syrian, Saudi, and even Palestinian security agents are trying to track down a group calling itself "Arab Destiny." It has telephoned several newsmen to claim responsibility for an explosion at Saudi Arabia's big Abqaiq oil field April 15.

Four oil workers were killed and a large oil-gas separator plant destroyed. The Arabian-American Oil Company (ARAMCO) said the explosion was due to a leaking gas pipe.

Saudi, Iranian, Kuwaiti, and United Arab Emirates leaders have been holding meetings in various capitals to discuss coordination of efforts to protect oilfields. Kuwait introduced compulsory military service April 15.

A report released by the Arab Economic Unity Council in Cairo warns against the growing number of foreigners working in Arab oil states as a security risk.

er i Wit ihr

May 2, 1978

Dr. Abraham Gootnick 105 Milburn Lane Roslyn, N.Y. 11577

Dear Dr. Gootnick:

Thank you for your letter of April 23. I am grateful for your continued concern and for your sharing your thoughts with me. Unforunately, my schedule is such that it is simply not possible for me to meet with the many who seek to discuss the Middle East situation with me personally. Time simply does not permit me to do so.

You ought to know, however, that some new programs have been set in motion and I continue to do all that I can to serve the cause of Israel, even as my colleagues in the Presidents' Conference continue to strive in behalf of Israel.

With every good wish, I am

Sincerely,

Alexander M. Schindler

ABRAHAM GOOTNICK, M.D., F.A.C.P. CHIZINDEVIXIONEX YERRANDA X BEA X BRY HEAN BOULEVARD AX NAMOS VENIDE MANNABERTON X NEW YORK 24 XWX KMWWWXXMM April 23, 1978 Rabbi Alexander M. Schindler 838 Fifth Avenue New York, N. Y.10021 Dear Rabbi Schindler: Thank you for the acknowledgment of my letter. But I am greatly troubled that at this late hour, when a massive protest against the Carter policy may stave off the worst of what's coming, the question of using our major weapon is still "under consideration." We have not yet resorted to the open reminder of the political options open to millions of American Jews. What more can we possibly be waiting for? What more need the administration do to convince our Jewish leaders of its implacable intentions toward Israel? Surely our present passivity has done nothing but encourage our enemies to ever more open assaults on Israel. What more is there to lose? Whom can we turn to for the mobilization and organization of our fight for the survival of Israel? In your present position, even if some of your colleagues are misguided or fearful, you alone could set in motion the mass demonstrations needed to convince

Whom can we turn to for the mobilization and organization of our fight for the survival of Israel? In your present position, even if some of your colleagues are misguided or fearful, you alone could set in motion the mass demonstrations needed to convince Washington (the Congress even more than the White House) that there will be an unacceptable political price to pay for pushing Israel to the wall. The voice of our people would also serve to show up our intellectual defeatists for the insignificant splinter they are. I am sure you have read today's full-page advertisement in the Times over the signatures of Zumwalt, Keegan, Amory, Foley, and others. Can we ourselves do less, when it is almost too late?

Rabbi Schindler, we turn to you in this moment of terrible danger for our people. I would very much appreciate the opportunity to talk with you, and to share with you my sense of desperate urgency.

Sincerely,

Abraham Gootnick, M.D.

105 Milburn Lane Roslyn, N.Y. 11577

AG: tm

April 24, 1978

Mr. Itshak E. Zeeter Askan Zioni Ramat Joseph (Bat Yam) Henrietta Szold Street 17A Israel

Dear Mr. Zeeter:

I have your recent letter and it is with regret that I must advise I am unable to be of assistance. Our organization simply does not have the resources to aid you in your plea. This I deeply regret.

With every good wish, I am Sincerely,

Alexander M. Schindler

9/4/1978 21/2 SKP1/4/P 7/ce 33/16 PRECE 1/c/ 33/1d (DAG' 16 NG/c')

	שור על קבלון קצבת זקנה מהמוסד לבטוח לאומי				במשבצת זו רשום פרוט הסכומים ששולמו בסוף כל חודש				
בשנת הכט	1977/78	הסיצבה משתלמת החל מ- 63 107/07			אפריל	מאי	יוני	יולי	אוגוסט
במשבצת זו רשום הרכב הקיצבה בעה חודש מרס בלבד ללא				כב הקיצבה בעה חודש מרס בלבד ללא: רוף הפרשים:			1298	1298	1410
מספר הנפשות בעבורו משולמת הקיצבה: 20		מוווים במעופה פוווים	71,047.00	1298	1298	-			
		סכום הקיצבה ברוטו:	,,,,,,,,,,	ספטמבר	אוקטובר	נובנובר	דצמבר	JEMIN,	
האם משולמת הטבה סוציאליתי . לא האם משולמים דמי מחיה ליתומים: לא		סה"כ הניכויים:	2629:00	1447 פברואד	1596	1788	1788	418	
		יתרת הקצבה:	0418100		מרט	סה"כ תשלומים			
נא ראה	להבוד מר/ת	90-7		קניף	418	(418)		14,475	7:
מעבר לדף				24	במשבצת	85010	ההמחאות ש	שולמו במשך	שנח הכספית
הסבר על	יצחק ז	737		31	סכום	ип 11	ריד	סכום	תאריד
תוכנו	בת ים הנריטה סודד פ וב			5000	00		0	01	
של					סכום	п	ריד	סכום	תאריד
האישור				3	00		0	01	
	יספר התיק	השולח: שניף המוסד לביטוח לאומי			סטם תאריד		ריד סה"כ בהמחאות:		
0-04-5	4/171550=	יפוג רחי החקו	30 55		00			700	

.

January 26, 1978

Mr. Paul Duling 61 Hillandale Road Westport, CT. 06880

Dear Mr. Duling:

I have your letter of January 5 and I thank you for sharing your concerns. I am afraid I do not perceive the actions of our community as you do. Indeed, our perceptions are so far apart it would be difficult to carry on a meaningful dialogue by mail.

Suffice to say only that our goal is to achieve peace in the Middle East. This above all is what we yearn for and work for and we will support any and every effort, whatever its source, which in our judgment truly works toward that goal. We resist only those forces which under the guise of seeking peace are merely trying to scuttle it.

Perhaps one day we will have an opportunity meet and discuss this matter personally.

With kindest greetings, I am

Sincerely,

Rabbi Alexander M. SChindler Chairman

President Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations New York NY

Dear Mr. President,

I must express myself on your work. For many years, I have worked with Jewish organizations and Jews and admire the scholarly way they have approached problems - seeking the truth, the facts.

My friends - not all, but some - have become so amotionally involved in the Zion-Israeli situation that they no longer look at the problems of the Middle East with the same detachment that I have come to admire them for.

In private and public meetings, they have become an embarassment because of their lack of facts, usually quoting biased Jewish propaganda sources. At times, I have had to bail them out of situations that only would make them look uninformed or even foolish. Perhaps I have come to expect too much of Jews.

Your ads, press releases and actions, along with the Anti-Defamation groups are so obviously one-sided that they defame a good number of non-Jews, and distort their true stands.

Surely the present aim for peace did not originate with the Israelis. For 30 years they have created endless problems, most of their own making, most because of their insensitive attitudes and actions against the local people they have replaced.

The Israelis' opposing UN peace keeping efforts over the years and creating new instances of problems is well recognized, and I have been appalled at such actions.

I appeal to you to turn the corner, change your tactics, take a new look at what you have done and are doing, to support President Carter and Sedat - to support Prime Minister Begin in efforts to back away from past war provoking actions and attitudes.

I have been really sorry to see what has been happening to the Jewish Cause, Jewish reputation, and Jewish influence for the past three decades. It has been a steady deterioration. and your organization and those with you have brought much of this about. Return to Jewish Principles - you can be a beacon to the rest of nations. Or, again, have I come to expect too much of Jews?

Paul Duling 61 Hillandale Rd Westport, Ct 06880

Pank ulng

January 23, 1978

Mr. Robert K. Bucher Route 3 Mechanticsburg, PA. 17055

Dear MR. Bucher:

Thank you for your letter of the 18th. Rabbi Schindler is out-of-the-city and your letter will be brought to his attention on his return. I am certain he will be grateful to you for sharing your concerns with him.

Sincerely,

Edith J. Miller Assistant to the President

Jan 18, 1978 Habbi alexander W. Schindler fres. Know of agreemen Hebrew Congregations hew gish, h.f. Dear Sis!

Should Pressure the administration to lease Israeli foundances where they are at Present. It brounds to during the foundances where they are at Present. It bround thank arabs to hund their own husiness. Sinualy Julet K. Bucher Mechanisburg Ja 17055 December 15, 1977

Mr. Emanuel Schwartz 605 Lexington Avenue New York, N.Y. 10022

Dear Mr. Schwartz:

I am returning herewith your mailgrams to Ambassador Dinizat and President Sadat.

That Israel's deaders take such a peace initiative seriously inclines me to do so also. There comes a time when you must muster the courage to take yes for an answer. This does not mean that you can relax all guards, but some risks for peace must be taken and I agree with Mr. Begin's policy fully.

With kindest greetings, I am

Sincerely,

Alexander M. Schindler

Encl.

.

Dear Rabbie Please justem tous Malleran carlos after readery There Hunter ES

December 27, 1977

Mr. Emanuel Schwartz 605 Lexington Avenue New York, N.Y. 10022

Dear Mr. Schwartz:

Your letter of December 22 is mis-directed for I do not negotiate for Israel. I would suggest that you express your concerns and suggestions to Mr. Begin and not to me for my role is not one of a negotiator.

With kindest greetings.

Sincerely,

Alexander M. SChindler

250

Dear Robbi Morande, Solunders Sout you thull that Ferce is Buying peace at a very high prise ? you see the Towners you give The arms a Fring they hour a Hous Hunthe whole Body You would think the 20 ay they saf that they work Ku 1973 War and 2002 Farace - Herefore negotiate and try and feet the best deal Because Right now you are Jambling with the Furture of Isruel, So BELVARE Sure Igrace need, PEACE Desperately But there 20 such a Hing Called audinited

(Straks)

AMERICAN JEWISH ARCHIVES

6

Jamalso a momber of the Herent + Mr. M. Boyen to acce President

Dud Russia or america over pive up any Knil of territory they aoriginated, why Should ISRAEL mind you throughter, mot conquer knything What mat bully belonged

I Ruth alexander tell Sailas of they Ind Kirow of Hant armina has Isreel Kunt 20 years from non the Pale sturing my start a war + hoping Trom because they well lie

Aro aurel 10th October, 1977.

Dear Rabbi Schindler.

Many thanks for your reply to my previous letter regarding the necessity of having the right of all Jews wishing to return to Israel confirmed should there be any tampering with the Resolutions 242 and 238 by inserting the phrase that the legitimate rights of the Palestinians must be respected; as also my very insistent feeling that the total mobilisation of the scientific and technical resources of the Jewish people is absolutely essential now in order to devise ways and means to break the Arab energy monopoly within the next five to ten years, before Arab financial power is used to strangle the state of Israel.

Now that it has become apparent that the United States is interested in breaking the log-jam at any price, compromising their previous undertakings to Israel if necessary should they stand in the way of the American policy clearly enunciated in the June 1977 issue of the Reader's Digest-Resolve the Middle East Crisis-Now. The major point of the article was the dependence of the States on Arab oil for the foreseeable future as well as the fact that US aid is essential to keep Israel going. Not much training in logic is required to see that he who pays the piper calls the tune.

It now is becoming crystal clear that American Jewry will have to bear the increasing burden of keeping the State of Israel going to undercut the influence that the US must have should Israel keep on surviving by means of her hand-outs alone. So that what is now required as never before is a total and increasing commitment by American Jewry to rally to the support of Israel in such a way that she can retain her flexibility in dealing with all the very involved issues that are to be met soon at Geneva or elsewhere. It is here that influential leaders like yourself will have to use your influence with your congregants and supporters to regard the present situation as the greatest crisis the Jewish State has yet faced, and one in which only a total commitment to its increasing independence from foreign financial support will give it the strength to survive the

new Arab onslaught on its freedom, independence, security and financial stability. This onslaught is even disguised/a peace offensive, giving our enemies and lukewarm friends the chance to accuse us of sabotaging peace if we do not go along with their proposals that must ultimately lead us into bondage or should I say further bondage as it is clear that our dependence on US aid is just the beginning of the vassal even slave state we are going to become should we be unable to shake off the growing dependence on foreign aid. Even here in South Africa the Prime Minister keeps on saying that South Africa owes nobody any money and cannot be bought and does not ask the US for any hand-outs-it is clear that Israel has allowed herself to lose some of that precious independence we have all struggled so hard to achieve and the reason is simply that the Jewish people have had insufficient pride and self-reliance to rally to the support of Israel in a way that will make even our enemies realise that we mean business. I wish you all the success you need should you decide to lead such a movement to recover the lost independence of Israel. Should there eventually be interference with Jewish contributions to Israel from the US then I assume there will be a mass-immigration of Jews to Israel from America, for then the writing will truly be on the wall-we do not have to remain prisoners of the Diaspora for ever.

There is another, more involved point that I would like to raise.

When the joint big power statement was made on the legitimate rights of the Palestinians it became clear to me that the Arabs regarded this as a victory for them as it gives them one more prop to refuse to accept the fact that the Jewish people have an inalienable right to the land of Israel by virtue of our intimate, prolonged and unwavering attachment to the land of Israel as refmlected in our religious, national and cultural history. To accept this rather than that Israel is a plaything invented by

UNO to assuage the sense of guilt of Europe over the 6 million dead, and thus not of

any consequence, has never been possible by the Arabs and therefore has inevitably given rise to the development of terrorist movements to eliminate the unwelcome intruder whom they never have and never will grant equal rights to freedom and independence. except on their own terms, which would make Israel their vassal at best or turn it into another ghetto at worst. This inability to accept Israel on equal terms, i.e. that she has equal rights to freedom and indepe-ndence in the land of Israel as the Arabs have in the rest of the area is the crux of the Middle East problem and not the Pseudo-problem of th the Palestinians, which never existed till, in desperation the Arabs fell back on this ploy to enable them to keep on denying the valid historical religious and cultural ties that agree gave Israel as much right to exist in the area as they themselves had. I also note that Carter and his men seem very reluctant to acknowledge this inalienable right of the Jewish people to their ancient homeland for which so many of our people perished and so many sacrifices were made to rescue it from the semi-desert it had become, through neglect-clearly indicating that no people other than the Jewish people felt the intimate and unbreakable tie to the land of Israel. I think that the US is not willing to accept our inalienable rights as this will clearly lose them the Arab support they have, so that this particular point is far more important than is generally realised by us-of course the Arabs realise it very well and it ts the cornerstone of their policy to deny this inalienable right of the Jewish people to the land of Israel. Should there be any doubt on this point, I refer you to Perspectives on a Troubled Decade: Science, Philosophy and Religion, 1939-1949. A symposium published by Harper, New York-it was the Tenth Symposium and edited by Lyman Bryson, Louis Finkelstein and R.M. Maciver. Chapter Ten on Attempts at Self-Interpretation in Contemporary Islam, Section? clearly enunciates the total rejection by Arab intellectuals and their religious leaders of any rights that the Jewish people might have to the land of Israel. Arab policy has been totally consistent on this point both before and since those statements

were made. Thus we can expect demands by the Arabs , such as return of the Palestinians to their homes rather, to ex accept the realities of the population exchange, in order to further tramble underfoot our rights to the land of Israel-in addition we can expect attempts to limit immigration to Israel, thereby further limiting our freedom and independence and other efforts to sabotage our inalienable rights to the land of Israel. We can make certain compromises for the sake of peace, but never can we compromise on the fact of our inalienable right to the land of Israel-to do so would be to deny all our history, culture and national rights and would be tantamount to committing national suicide. This is well recognised by the Arabs who are attempting to achieve this state by denying us our inalienable rights through the marketer use of the PLO as the aggrieved party who have to be compensated for the violation of their rights at the expense of Israel to the point where it totally denies the Jewish people their own far deeper, far longer and far more legitimate rights to the land of Israel than any contender, in particular the PLQ whose nationalism is a true reflection of the whole Araba worlds total inability to accept that the Jewish people have certain inalienable rights to the lang of Israel that must be respected in any settlement-without which recognition there can never be peace. The above issue was clearly high-lighted recently in the General Assembly when one delegate made this point that Israel owed its existence to UNO, thus giving UNO the right to tamper with it in any way it wax saw fit, possibly even to de-establishit. The Israeli delegate made the correct response in that these and other resolutions merely affirmed the inalienable rights of the Jewish people to the land of Israel, but it is so rarely that this point is made that it has largely been ignored. Let President Carter not put his political future on the line for the sake of Israel-we do not need his sacrifices to ensure our existencebut only his recognition of our inalienable rights to the land of Israel.come what may. If he chooses not to give this recognition, it is not the end of the road for us, only the end of a false friendship that we are better off without.

May the leaders of the Jewish people not throw away our ancient and G-d given rights because they believe that we cannot survive without being propped up artificially by others who only grudgingly, if at all, can grant us the right to exist-a right that we have struggled to establish for ourselves through the ages of persecution and that we seem tomhave in our grasp if only we can weather the storm that is now raging around us and will continue to do so for some time yet, till the rest of the world is convinced we can stand up for our rights no matter what is thrown against/in the struggle to try and mould us in the image that will suit others, but will spell the end of Jewish history and its significance for us and the world. In this struggle, I wish you God-speed.

Yours sincerely,

Lichtigfeld, F.J., B.Sc., M.B.B.Ch., F.F. Psych. (S.A.)

84 Second Road, Kew, Johannesburg, South Africa. November 11, 1977

Professor Emile Benoit Elka Park, N.Y. 12427

Dear Professor Benoit:

Thank you for your note of November 2 and for sharing your sentiments with me. I am grateful for the candor and the expression of your views.

Thank you, too, for your gracious contribution. I assure you your name will not appear in our list of contributors, in accordance with your request you will remain anonymous.

With kindest greetings, I am

Sincerely,

Alexander M. Schindler

cc: Mr. Yehuda Hellman

•

EMILE BENOIT

Professor Emile Benoit Elka Park, N. Y. 12427 (518) 589-5318

November 2

Gentlemen:

I am a member of the Society of Friends. I am deeply convinced that terrorist organizations like the PLO should be outlawed, and should not be rewarded for their terroristic activities by being allowed to play a role in diplomatic decisions.

It is my belief that an organization should be formed, which is interdenominational, and can not be discounted as merely representing Jewish self-interest, and which seeks to abolish terrorism, and to oppose all demands of terroristic organizations. I think you would attract a good deal of support that way which is not necessarily pro-Jewish. I for example have always been anti-Zionist, but I am much more anti-terrorist.

person, I can make only a nominal contribution, and I would prefer not to be on your list of contributors.

Sincerely yours,

לא יעזרו. הם יפלו על לבבות

לא יכול להיות דרך־ארץ לעם, שבמצב כל־כך קשה, יוצאים ב־

קיץ מאות אלפי ישראלים לחוץ-

לארץ. לא יכול להיות! כל יהודי,

כל גוי בעולם, מוכרח לשאול את צמו: ,,מה פירוש הדבר הזה?

איך אפשר לדרוש ממישתו, שהוא

ישלם בעד זה ?" ולא שונאים

ישאלו. לא מתנגדים לישראל. ידי־ דים גדולים ישאלו. האמת! הם

כבר שואלים. ועוד איך שואלים!

יש בארץ שכבה שרמת החיים

שלה צריכה לעלות. בני השכבה

הואת אינם נוסעים לחוץ־לארץ.

גם לרדת קשה להם. אין להם

כסף לכרטיס־הטיסה. אבל מאות

אלפים לא יוכלו לחיות כמו שהם

חיים עתה. אין מי שישלם בעד

אני חרדה. הלב מלא-חרדה. היו

פת השבוע, אצלי, שלושת יהודים

מארה"ב. אחד מהם, יהודי צעיר

- הלא אומרים, שרק היהודים

המבוגרים, מהדור היותר ישן, יש

להם יחס לישראל ואילו הצעירים

מתרחקים ופחות איכפת להם -

והוא אומר לי, שנתן בשנה שעב־

רה ל,,מגבית" מאתיים אלף דולר

והשנה הוא נותן מיליון דולר, כי

ישראל צריכה יותר. הוא מבין את

זה. ובכלל - ילדיו, כך הוא רו־

צה, יבואו לחיות כאן, אתנו. וכל

הזמן אני חרדה: הוא ישאל אותי

על החיים בארץ? הוא יבקש ל־

דעת אם אנחנו חיים לפי יכולתנו

או לא? הוא ירצה לדעת אם ה־

כסף הוה שלו הוא למען קלישה

ובטחון, או למען נסיעות לוחץ-

על המיליוגרים, שמרשים לעצמם

לחיות ולהתנהג כאילו פה שוה

שווייץ, וגם על החברים שלי בי

הסתדרות. כאשר אני שומעת בי

איזה פאתוס הם נלחמים, אוהו,

על הבריקדות! - נגד הנצלן הי

גדול, ממשלת ישראל, - פעם

זה היה ספיר הנצלן הגדול, טורף

הפועלים, עכשיו זה הנצלן הגדול

רבינוביץ - אז אני לא יודעת

באיוה עולם האנשים האלה חיים...

תי את זה כשהייתי במשרך הע"

בודה, במשרד החוץ, וכראש ממ־

שיה - במשכורות של עובדי ה־

מדינה, באמת קשה להתקיים. גם

המנכ"לים, אם האשה אינה עובדת

ויש להם ילדים, שצריכים ללמוד

ברירה, מוכרחים להבין את זה,

אולי כבר שכחנו

הצרה הגדולה היא, שישנם עוב־

דים, מתוץ לשרות הממשלתי־ציי

בורי, שהם משתכרים יותר מאשר

כל עובד בשרות הממשלה, כולל

המנכ"לים. החברות הממשלתיות,

למשל. זה לא יכול להיות, שעור

בד בחברה ממשלתית, ישתכר יו-

אני לא אומרת שבל הדרישות

ישכר ה בלתו חודנות. השחיות

למשל, צווקות כל הציבור תמך

בהן. אבל מי שרוצה לתגיד לי

ולהוכיח לי, שאחות בבית־ספר

עובדת כמו אחות בבית־חולים ור

מגיעה לשתיהן אותה תוספתר

שכר, זו שטות. ההגיון לא סובל

- לפי גירסת, שאפשר שאינה

מקובלת עליך מיסודה, נזרעו ניי

צני מלחמת יום־הכיפורים כספ־

ממבר 1970, עם הזות השילים ה-

מצריים, תוך הפרה חמורה של תפי

כם הפסקתיהאש בסואין. על הפי

רה זו הגיכה ישראל כאורה מאור

פק ועל אף מהאותיה, השלימה ל-

מעשה, עם המציאות שנוצרה. ה־

אם את מבחינה בקווים מקבילים

בין ההפרות של אז וההפרות ה־

אפשר להתחיל בכלל בהיסטור

ריה... למצוא איך התחילה המל-

חמה הזאת, או מלחמות אחרות...

אם היינו עושים ככה ולא עושים

(המשך בעמוד הבא)

מצריות היום?

תר מעובד המדינה.

! DKI

שבתקופה הזאת אין ברירה.

קשה להם להתקיים. אבל אין

כן, אני יודעת: כל חשנים ראי־

ואני מדברת על כולם, מלבד בני

לארץ ?

הלב מלא חרדה

ואין מה להשיב להם...

אטומים.

דב גולדשטיו ראין החגעם גולדה מאיר

במצבה נאלצת ישראל להסכים לוויתורים - אך יש לדעת שהוויתור הוא ויתור ולא להציגו כנצחון

- גב' מאיר, כיצד התנהלו הדיונים ואיך הושג ההסכם הקובע את שליטתה של יש-ראל עד קויהאמצע של מפרץ מסואץ ?

זה אני לא יודעת. לא הייתי אז בממשלה, כשההסדר הוה הושג. אני הלא ב־1965 יצאתי מהממ־ שלה והייתי או במפלגה. כשחורי תי לממשלה, כראש הממשלה, ב-1969. מצאתי את ההסדר הזה עם מצרים, על קו־האמצע של הסואץ. הדברים היו ברורים. לא יצא לי לטפל בוה כל השנים, שהייתי ראש הממשלה. כשנכנסתי לתפ־ קיד ראש הממשלה הדבר הראי שון שמצאתי על השולחן היה הבעייה של "השולחן העגול" של ארבע המעצמות על המזרחיהתיי כון. זה היה הטיפול המדיני ה־ ראשון שלי.

הממשלה שללה את כל ה-רעיון, שארבע המעצמות ימצאו פתרון לסכסוך במזה"ת. עקרונית לא גרסנו, שיכולים להתאסף ול־ תחליט בשבילנו. מעשית, זה לא היה "שולחן" אובייקטיווי.

- האם יכולה ישראל להתנגד לנפיונותיה של החברה האמריי קנית "אמוקו" לקחוח כארות כי אוור שכשליטת ישראל ? האם כי יפורה זו מחלוקת ישראליתימצי רית, או ישראלות־אמריקנית?

זו בעיה מדינית שהממשלה מטפלת בה. עקרונית כך צריכה לנהוג מי שהיתה ראש הממשלה. אני סומכת על הממשלה. אבל יותר מזה, אני לא בקיאה בפרי טים. וכך זה צריך להיות. אני לא צריכה לדעת. אף אחד לא צריך לדווח לי...

- אבל מדווחים לך, מספרים לך, שואלים מפעם לפעם בעצתר... יש לתם מושגים משונים, ל-

חברי ממשלה מזמן לומן. וכל חבר ממשלה, שרצה לראות אותי בא יוראה, ברצון ובשמחה. אבל אין פירוש הדבר שמספרים לי עניינים... לפעמים מספרים. אני לא מחכה לזה שישאלו בעצתי. לא צריכים לשאול בעצתי.

אני נכנסתי לקרנטינה ?

עתונאים כותבים לפעמים, ב־ איזה תרועה, או אני לא יודעת מה: "אה, באים אל גולדה, כבר רצים אל גולדה...", כך, בנוסח מיור כוה. או מה הם חשבו. ש" אני נכנסתי לקרנטינה ? די, אני אהיה סגורה באיוה מקום ואף אחד לא יראה אותי יותר ?! יש אנשים בממשלה הנוכחית, שהם חיו עוד ילדים, כאשר הייחי כבר רחוק־רחוק בדרך הפוליטית וב־ חיים הציבוריים. אז מה, הם ינת־ קו את היחסים אתי, מפני שהם בממשלה ואני לא? או אני אנתק את החברות אתם? הם חברים שלי ואולי אני חברה שלחם.

אני לא אומרת שאף פעם לא מספרים לי איזה עניין אקטואלי, שדנים בו. מספרים - אני שו־ מעת. מבקשים עצה - אני נות־ נת אם יש לי מה לתת. אבל אני לא מדליפה את זה.

- בשעתך, כראש הממשלה, הגדרת את "תוכנית רוג/ים" הי אמריקנית כאסון לישראל ולחמת כה ככל כוחף. האטריקנינ, אומי נם, הקפיאו את התוכנית לאחר ההפרות המצריות של הסכם הפ-סקת האש ב־1970, אולם ידוש, כי המדיניות האמריקנית הכסי-סית עדיין דבקה בעיקריה של תתוכנית וגורסת נסיגה ישראלית מכל השמחום, למשל תיקוני נבול קשנים. כאשר תתורש הי תנופה הדיפלומטית האטריקנית במוח"ת, לאחר הכחירות לנשים אות, האם, לדעתר, ישלפי האמר ריקנים את "תוכנית רוג׳רם" ב־ קויה הכלליים, והיא תשמש כדי ללחוץ על ישראל לפנת מחוב ה-

3 57700 אסור לחיות באשליות

קודם־כל, לא אמרתי אף פעם שהתוכנית הזאת מתה. אני לא בטוחה שהמדינאות האמריקנית דבקה בה. היא בוודאי קיימת אצל האמריקנים והכרח הוא יהביא ב־

עלינו להיות מוכנים שארה"ב תשלוף את "תוכנית רוג'רס" לאחר הבחירות לנשיאות, כדי ללחוץ על ישראל לסגת • התכנית היתה ונשארה אסון לישראל ועלינו להערך לקראתה ולהלחם בה 🕲 מה שמראיג אותי הוא שישנם אישים חכמים וציונים בישראל, שמוכנים בכלל להסכים לנסיגה ישראלית מכל השטחים, תמורת ערבויות בינלאומיות ● מחברי תוכניות ולוחצים על ישראל יתחשבו בכושר-העמידה שלנו — וזהו הדבר המכריע 🌑 אחרי שהמצרים הזיזו את הטילים, בספטמבר 1970, טענו האמריקנים במשר חודשים שהם לא ראו... כל העולם ידע ורק הם לא ראו, למרות שיש להם כלים כאלה שמרחפים באויר ומצלמים 🌑 הדיבורים של משה דיין ושל אריק שרון בחוץ לארץ הם

מזה 🌑 אם צריך להחליף את המשטר בישראל? מה רוצה האופוזיציה, שמפלגת העבודה תיכשל בבחירות בכוונה? ● הרב שינדלר לא יצליח להרחיק את יהודי ארה"ב מישראל ש אין שום אפשרות שיהודים בעולם או ממשלה זרה כלשהי, יסכימו לתת לנו כסף, כדי שאנחנו נוכל לחיות חיים טובים והדבר הזה ייפסק, גם אם ישראל לא תתבייש להיות

תופעות חמורות מאוד • איני יודעת למה ה,,פורום המוביל" לא מתכנס וחיי לא נפגמו

תלויה באופן מעליב באחרים ערבים - אז זה הדבר החמור. חשבון, כפי שאמרת, שלאחר ח־ ביחד ו" ראינו מהו השווי של הערבו־ בחירות בארה"ב ישלפו אותה יות. איפה יש שקט בעולם. בין מהמקרר ויהפכו אותה לתוכניתם צדדים שחיו מעורבים במלחמות, האופרטיווית. זה בהחלט יכול שבא על־ידי איזו ערבות בינ־ להיות ואסור לחיות באשליות. מה

> חסרות־ערך ? זה שמעצמות יכולות להעלות תוכניות - ואפילו מעצמה כמו ארה"ב, שהיא באמת ידידתה של ישראל - אף אחד בממשלה לא יכול להגיד שזה לא יקרה ואף אחד לא יכול להבטיח, שיש לו אפשרות למנוע את זה. אבל ה־ שאלה חיא לא מה יציעו ואפילו

לאומית, של תאו"ם או של מו-

שהו אחר? אין דבר כזה! או

הקיום שלה. וניסוג לגבולות בל־

תי אפשריים, תמורת ערבויות

שאנחנו נסכן את המדינה, את

שאמרתי על התוכנית הואת לפני

כמה שנים - גכון בתחלט גם

היום. התוכנית לא השתפרה ולא

איך לחמת בשעתך נגד הי

בכל דרך! בכל אמצעי! גם עם

ממשלת אדה"ב, גם עם הנשיא,

גם באמצעי התקשורת -- ניסיתי

להסביר את עמדת הממשלה, שזו

תוכנית בלתי־אפשרית לישראל.

טענתי, כי מלחמת ששת הימים

הוכיחה, שהגבולות שלפני מלח־

מה זר, שאליהם רוצים להחזיר

אותנו, היו גבולות לא־טובים. זה

שאנתנו ניצחנו במלחמה - זה

הגבולות ההם כגבולות שאפשר

לשבור אותם והיה להם פיתוי

לשבור אותם ואותנו - גם זו

עובדה מוצקה. זה לא עושה את

הקווים החם יותר טובים משהיו

לפני מלחמת ששת הימים.

הלא היינו שם!

כאשר האמריקנים - ואחרים,

ולצערי לא הסרים גם ישראלים

כאלה - אומרים, שהנסיגה אל

הקווים חישנים והרעים ההם,

תבטיח לנו שלום או הסדר של

אי־לוחמה, אז אני שואלת:

למה ?! שיסביר לי מישהו למה!

הלא היינו שם, בקווים ההם!

שנים היינו שם! כמה זה מבטיח

עכשיו יותר שלום, יותר שקט,

תנה! הערבים נעשו רודפי־שלום:

אמונתם, כי יצליחו לעקור מכאן

את ישראל פחתה? רצונם לעשות

כך נעשה יותר קטן? למה? בגלל

השטחים הם לא רוצים לחיות

בשלום עם ישראל ? וכאשר לא

היו לנו שטחים, לא יהודה ושומ־

רון ולא עזה ולא סיני ולא הגולן

בו, אז מה היה ? הם רצו שלום

ורק בגלל זה שכבשנו את השט־

חים האלה הם הפסיקו לרצות

שלום וברגע שנחזיר להם אותם

אני אהיה האחרונה שאגיד, ש־

זה לא כא כחשבון, שהאמריקנים

יחדשו את הלחץ עלינו כאמצי

עות "תוכנית רוג׳רס״. בהחלט יש

! איפה יש שקט !

איך להיערך? איך לכלום -

התנאי הראשון הוא שאנחנו

נהיה משוכנעים בכל לבנו, שזו

תוכנית בלתי־אפשרית. אני לא

מדברת רק על "תוכנית רוג'רס",

אלא על כל תוכנית מהמין הזה.

- כאשר יש בארץ חוגים ואנשים

לא רק״ח ו,,מוקד״, אני לא מדב־

רת עליהם - אבל אנשים, שהם

גם חכמים וגם בתוך המחנה ה-

ציוני וגם בעלי זכויות של עשייה

גדולה - שהם יכולים בכלל לה־

עלות על הדעת, שאיזה ערבויות,

של או"ם או של שתי המעצמות,

יכולות לערוב לישראל בגבולות

המפתים שלפני 1967 ושוה בא

בחשבון אצלם לדון שבשביל ער־

בויות כאלו ישראל תפקיר את

בטחונה ותפקיד אותו בידי הי

הערך לקראת אפשרות זו.

הם שוב ירצו ?!

תוכנית זו?

נעשתה עתה רצויה יותר

תוכנות?

לא מה ואיך ילחצו עלינו. השאד שלנו לחגיד לכל תוכנית, שמסכ־

לשאת בתוצאות. זו השאלה! אמרתי זאת בארצות־הברית, בכל פעם שאני באה לארצות־ הברית, לכל מי ששומע אותי. אומרים לי: ,נו, באמת, מה אתם

נת את עצם קיומנו: לא! לא! לא!" במסורש, בעוצמה, בנכונות

מפחדים, גבולות כאלה, גבולות אחרים - אתם כבר הוכחתם.

ואם יהיה צורך - נוכיח שוב דינה ואת ההיים. אז ננצח! אבל חובה אלמנטארית, שאנחנו נעשה

מותר לנו - לא, זו חובתנו! - לתניד, שבגבולות מסויימים, אם

את אומרת: כושריעמידה -נגד הצעות, נגד לחצים. כאשר את

שאתם יכולים לנצח את הערבים

ושוב! הרי אין לנו ברירה. בשבי־ לנו להפסיד מלחמה זה לא להפי סיד שטחים. זה להפסיד את המי גם במקרה כוח זה לא חטא אלא חכל, כדי שגם בעד נצחון נשלם עד כמה שאפשר מחיר יותר קטן ונקבור פתות בחורים. הלא גם ה-צד המנצח משלם מחיר כבד תמוד

> לא ,,מיצרך־ העונה"

נינו כבד עד כדי אסון ואי־אפשר לדרוש מאתנו, שאנחנו נסכים מ־ ראש לשלם מחיר כזה, בגבולות כלתייאפשריים. גם בעולם, שבו הצדק אינו דווקא "מצרך העונה", אין דבר ייתר צודק מאשר הטעי נה הואת שלנו!

משווה את יכולתה של ישראל ל־

התנגד ל"תוכנית רוגירס" בשנת 1970, מול יפולתה לעמוד נגד לחין אמריקני ב־1977, האם הת־ לות המוחלטת של ישראל כארד היכ, כפי שהתפתחה מאז מלחמת

יום הכיפורים, אינה עושה את הי

יכולת הואת לכלתייאפשרית ? גם אז. בתנאים של תלות יותר קטנה, לא היה קל לעמוד נגד האמריקנים. אמנם קיבלנו אז מר ארה"ב פחות ממה שאנחנו מקב" לים היום, אבל מה שדרשנו או היה חיוני לנו ולקיומנו, כמו ש-היוני מה שאנחנו דורשים ומקב־ יים היום.

ברגע שאתחיל להאמין שהעם אינו מוכן לתאבק על דברים חיור ניים לקיום המדינה - אז ככר לא חשובת התוכנית. ממציאי ה־ תוכניות והמוכנים ללחוץ עלינו

מהו רצון־החיים של העם הזה. אני לא התייאשתי מרצון־ההיים ומכוח־העמידה של ישראל. יש ב־ הווה - והיו גם בעבר - תור תתום הזה, של היכולת להגיד: לא! זה בלתי־אפשרי ונגד זה

פעות מייאשות. אבל ליאוש ב־ אנחנו נילחם בכל מחיר.ז" כאן יאוש הוא סוף־פסוק. לא. אני לא מאמינה, שהעם ה־

זה, עם כל הגילויים הקשים וה־ תופעות המאכזבות, מוכן לוותר על עצם קיומה של המדינה או

לרצות לחיות חיי רגע ולמסור את העתיד שלו. על חשבון אחר?

מה שמכאיב לי כשמדברים על תלות בארה"ב. מה שצורב בלב... אני אגיד לך: בוודאי אנחנו תלו־ יים בארה"ב הרבה מאוד. בתחו" מי הבטחון, הנשק, התמיכה המ-דינית - התלות היא צודקת, הכ־ רחית, בלתי נמנעת במצבנו. אבל זה שאנחנו תלויים בארה"ב בצו־ רה כזאת בכלכלה - זה מכאיב, זה מעליב. אנחנו, לא הממשלה, לא המנהיגות, אנחנו היהודים בי ארץ־ישראל, מתנהגים כאילו מותר לנו לחיות חיים טובים. בסדר, זה לא חטא לחיות חיים טובים. מוי

על־ידי עמלנו, עבודתנו, הישגינו. חיים טובים על חשבון מישהו

אני לא התביישתי כל ימי חיי, בכל תפקיד שמילאתי, לדרוש כסף מהיהודים מחוץ לארץ לישראל. עשיתי זאת שנים רבות. בענייני בטחון, בענייני קליטת עליה -בלי בושה, בכבוד. בזה הם צריי כים לשאת באחריות לא פחות מ־ אתנו. לא רק כדי להבטיח את בטחוננו. אלא אני משוכנעת, ש־ אין כלל קיום לעם היהודי, בלי ישראל חזקה, מבוססת, בעלת כוח עמידה. וזהו עניינם של יהודי ה־

אבל לתבוע מיהודי בעולם כסף, כדי שיהודי בישראל יחייה יותר טוב? ברמת חיים יותר גבוהה ממה שהוא יכול לחיות כתוצאה ממאמציו, ממסירותו לעבודתו, מ־ ערך הפריון שלו ? שום יהודי לא

וגם שום מדינה בעולם, ותהיה תידידה חכי גדולה, חכי נאמנה,

מפני, שתראה, מה, מהי הידיי דות של ארה"ב לנו ? מניין היא צומחת? מהו כותה של מדינת היהודים ? יש איזו דמות למדינה הזאת ולעם הזה. יש איזה דרך־ ארץ לעם קטן, שמוכן להקריב קורבנות למען זכות־הקיום שלו ומוכן לשאת בקשיים גדולים לשם כך. יש לנו, באמת, נואמים נהדי רים. אני מלאת התפעלות מהם. אבל הנאומים שלהם השפיעו ו־ עשו לבבות למען ישראל, מפני שהם יכלו לספר על העם - והא־ מינו להם. ברגע שאי־אפשר יהיה לספר על העם ועל המדינה מה

ייסגרו

אינה חייבת כזה. ולא רק שאינה הייבת - אסור לנו לתבוע מי מנה שתעמוד בזה. מפני שזה יו־ צר תלות בלתי נסבלת, בלתי הכ־ ווה לא רק לא-צודק ולא־מוס־

רי לתבוע, שמישהו - יהודים או ממשלה זרה - יממנו את החיים הטובים שלנו. זה גם בלתי־אפש־ רי. אם ישראל לא תתבייש לבקש זאת - היא לא תקבל! בסופו של דבר הברזים האלה ייסגרו

שסיפרו עד עכשיו - הנאומים

עולם, בדיוק כפי שוה ענייננו. חייב בזה! הברזים האלה רחית - ומכשילה.

התלות הכלכלית שלנו בארה"ב היא מעליבה ואין שום סיכוי שמישהו יסכים לשלם כדי שאנחנו נחייה יותר טוב

(המשך מן העמוד הקודם) אחרת... קודם-כל נלחמנו אז נגד ההפרה המצרית. זו היתה הפרה גסה של ההסכם והפרה מסוכנת. זה נכון. ואולי כבר שכחנו - ווה דווסא לא כליכד טוב לשכוח -שתוך המלחמה הואת נגד הפרת ההסכם, היתה לנו מלחמה, בינינו לבין המודיעין האמריקני, שטען

כל העולם ידע

- מעניין, כמו עכשיו... כל העולם ראה. כל העולם ידע. כל אחד הבחין בטילים המצריים, שוזו לתעלה, בניגוד להסכם וי אנחנו בוודאי ראינו וידענו -אבל הם לא ראו. לא הפנטגון ולא משרד החוץ האמריקני ולא תמודיעין. ואנחנו טענו: ,,יש!" והם לא ראו. עד שסוף־סוף גם

אז אתה אומר שאז התחילה מלחמת יום־הכיפורים... כאשר רו־ גירס דיבר על הפסקת־אש לתש־ עים יום והציע שנקבל את הח־ לטת 242 של האו"ם ותמורת זה האמריקנים יתנו לנו נשק – הלא בגין אומר מאז: "מה? אנחנו ? היינו אי־פעם נגד הפסקת־אש חלילה! להיפך! היינו בעד!" ב־ וודאי היו בעד, אבל בתנאים, ש־ לא ניתן להשיג הפסקת־אש וגם אי-אפשר היה לקבל נשק וציוד אמריקני חיוני. ואם יכולנו לעמוד במלחמת יום־הכיפורים, למרות כל חקשיים, כפי שעמדנו, זה היה מסני שמאז 1970, עם קבלת ה־ החלטה 242, בנוסח שלנו -חלה מהפכה גדולה בחימוש של

צה"ל וביכולת שלו. שתלוי כמונו בעזרה ובהכנה אמ־ עצמנו ולא מעמידים פנים, ש־

שהם לא ראו כלום...

הם ראו אותו הדבר.

ועוד דבר אחד - אני אף פעם לא אמרתי, שעם קטן כמו שלנו, היקנית, לא יעמוד לעולם בנקודה שיצטרך לוותר. הוא, לעתים, מוכ־ רח לוותר. אבל - בשני תנאים, שאסור לסטות מהם בשום אופן. אחת - שלא מוותרים על העיקר. שניים - שאנחנו לא משלים את אנחנו, כאילו, לא יודעים שזה ווי־

מור. צריך לתנוד את האבות, לא

לא, לא זזים! יהיה מו"מ בעניין הפרדת הכור חות עם מצרים לאחר מלחמת יום יתכיפורים. אז כאשר דרשו מאית־

נו לחזור לקווים של 22 באוקטור בר, לפי החלטת מועצת הבטחון על הפסקת האש - והמצרים לא הפסיקו את האש ביום הזה וגם אנחנוי לא הפסקנו ולכן זונו לאן שוזנו - דרשו מאתנו שוב ושוב, עם הודעות ואיומים, ואנחנו אמר־ בו: "לא! לא זזים!" ולא ויתרנו. אבל בתוך המו"מ היו נקודות שוויתרנו. באתי לממשלת ואמר־ תי: "רבותי, דורשים מאיתנו לוור שרי ואם הוא כדאי או לא. אבל

זהו ויתור וצריך לדעת זאת". אני מעולם לא חשבתי, שאפי שר להפוך ויתור שלנו - לנצי חון. אם מוותרים על עניין שאינו חיוני, למען עניין חיוני – צריך להגיד שזהו ויתור חיוני, ויתור דרוש, ויתור הכרחי, ויתור שאין ממנו מנוס - אבל ויתור, לא נצחון, לא הישג...

- וההפרות של היום? והשתיר קה הישראלית? איך זה גראה לך בכפוף לדעתך על ההברל שבין זיתור לנצחון?

על ההפרות של היום אני לא מדברת. הקווים הם אחרים. התנ־ אים אחרים. אני לא יודעת. אצל אריק שרון - הכל פשוט... עוד אשאל בעניין וה...

הוא יודע הכל. היו פה אצלי יהודים מראשי "המגבית"... גבו-כים... "איך, הם זועקים, איך יכול ישראלי לבוא לארה"ב ולהגיד ל־ יהודים, שלא יתנו אף דילר אחד. ל,בונדס׳ ול,מגבית׳ ? !" הוא יודע להסביר יותר טוב... מה זה ? ה-יהודים קופצים מעורם. יהודים תמימים שאלו אותי: "איך אתם נותנים דבר כזה ? איך אתם יכו־ לים להרשות ז" ח"כ אחד היה ב־ ארה"ב לפני זמן קצר והוא דיבר באיזה פורום ואמר, שהממשלה האמריקנית צריכה ללחוץ חזק על ממשלת ישראל הסרבנית והעקש־ נית, לסגת מכל השטחים... אתה שומע? לא, לא ח״כ קומוניסטי... אז היהודים שואלים אותי: "איך אתם לא יכולים למנוע את זה ?" אמרתו להם: "אם היינו אומרים לח"כ זה, שמכיוון שיש לו דעות

ארץ - אז את זה הייתם מקבי לים, את זה הייתם מבינים ?" דיין אינו שרון

- מאז "שבים 2" ויתרה ישי ראל, ככל הידוע, על יוטרתה לש" לח לווינים לחלל. לעומת זאת נטים ה.,לווינים האנושיים" שלה בתבל, ובעיקר בארה"ב ומפריחים דיבורים. וכך קורא ח״כ משה דיין לאמריקנים לעמצם את משלוחי הנשק לישראל, תמורת תמיכה פו־ ליטית נמרצת והאלוף (מיל.) אריק שרון מציע ליחודי ארח״כ לחדול מתמיכתם הכספית במנבית ובי מפעל האיגרות", לאחר שהוא מר צייר כצבעים קודרים את חמשי טר בישראל. מה דעתר על התו-פעות האלו ?

אה, אל תשווח. אני לא משווה את שני האנשים האלה, דיין ו־ שרון. אבל ויכוחים כאלה - מני הלים כבית. מותר לבקר את ה־ ממשלה, אבל בבית, לא בחוץ. יהיה האיש מי שיהיה - חלה עליו החובה הואת. אני באמת לא משווה בין דיין ושרון. אבל כא־ שר קראתי מה שדיין אמר ב־ ארה"ב, אני לא מבינה את זה, אני לא יכולה להבין למה הוא

לא מחוץ לגבולות

בפרוץ מאורעות 1936 חייתי ב־ איזו שליחות בשיקנו ופתאום אני מקבלת טלפון מהארץ - ואו טל־ פון מהארץ זה היה דבר לא־ רגיל, לא כמו היום, וצריך היה להיות איזה דבר מיוחד בשביל טלפון מהארץ - ובכן מבקשים אותי ככה: היה בביקור בארץ הרברט כוריסון, איש ה,,לייבור" הבריטי רב־ההשפעה, ידיד גדול של ישראל, והוא עוב לפני זמן קצר, נסע לאַרה"ב, הסכים להו-פיע באסיפה גדולה של ההסתד־ רות, במקום ציבורי בניו־יורק. ו־ שאני אמצא אותו בדתיפות ואב־ קש אותו שבאותה הופעה שלו, הוא ידבר על מה שנעשה בארץ

ואיך הבריטים מתייחסים למאוו עות וליהודים המותקפים על־ידי

בקשה כליכך דחופה, או אני מתחילה לחפש את מוריסון פה ושם, ואיפה אני מוצאת אותו, כמו שקורה במקרים כאלה ? בטה, בשיקנו, באותו בית-מלון, שאני מתגוררת! נו, שמחה גדולה, פגי־ שה בין ידידים. ואני מסבירה לו על הבקשה מהארץ והכל. וה, לייי בור" של מוריסון לא היה אז ב־ שלטון. ומוריסון היה אופוזיציונר חריף. והוא אמר לי: "גולדה, את יודעת מה זאת בשבילי ארץ־יש־ ראל. ואת יודעת את הידידות שלי אליכם. אבל אני מוכרת לסרב לבקשה שלך, כי את הממשלה הבריטית אני מבקר רק בבריטניה ולא מחוץ לגבולותיה. את מוכרי חה להבין את זה!" היה לי חבל מאוד והצטערתי - אבל לא רק שהבנתי את זה, אלא גם הערצתי

ואצלנו, במצב הרגיש שלנו, נוסעים ומדברים, נוסעים ומדב־ רים... כל אחד מבין יותר טוב מ־ הממשלה... אלו תופעות חמורות מאוד, המורות מאוד!

€ למה, למה להדליף ?

את זה.

- כראש ממשלה עשית מאמי צים ניכרים לסתום את פירצות־ הדליפה מישיבות הממשלה. עתה, שהתופעה חמורה, מה ניתן לע־ 3 772

לא הבנתי, לא בזמני ולא עכי שיו, את יחסם של אנשים לעצם היותם חברים בממשלה. אני, כ־ נראה, שייכת עוד לאנשים מאוד לא מתקדמים. דבר מוזר. אני עדיין הושבת את זה לזכות מרגשת ל־ היות חבר בממשלה, או אפילו "רק" חבר כנסת בישראל, במדינה היהודית. וזה עוד מעורר אצלי המון התרגשות ודרך־ארץ. גם ב־ זמני וגם עכשיו, מעולם לא הבנ־ תי איך אפשר לולול ככה בהיותך חבר ממשלה.

למה ? למה להדליף ? לזכות ב-כותרת טובה בעתון, או שהעתור באי שהדליפו לו, יהוס על המד־ ליף או יפרסם תמונה שלו ? זה יותר חשוב מאשר לנהוג כבוד ב־ חברות בממשלה ? זה דבר יותר גדול מאשר להניח לממשלה ל-קיים דיון רציני, למצות את הנו־

המשד

ממשלה להמעיט מערכן ו־ להציגן כהפרות טכניות. יכול אדם לשבחה: פרשה לא מן הנמנע – עד כדי מן השלטון, כדרך שפרשה, כך אני נוטה להרחיק - כי ושוב אינה מעורבת במער־ יש לגולדה דעה מגובשת כות הפוליטיות האקטוא על סמכותה של הממשלה ליות. משום כבודה של ה־ בעיני הציבור, בארץ ובחוץ־ ממשלה, ראשה ושריה, אין ראש הממשלה לשעבר נו: קטת עמדות־בקורת פומ־ ביות ואינה מנגחת את ה־ ממשלה על טעויותיה ואינה מייסרת את השרים על דרכם.

ויכול אדם להצטער, ש־ אילו היתה גומרת בדעתה לנקוט עמדה ולא לחום על הממשלה, אפשר שהיתה אומרת משהו על המריבות התכופות ביו ראש הממשלה ושר הבטחון. ויש לה, אולי, דעה על ההפרות המצריות של הסכם־הביניים בסיני ו־ על התעקשותו של ראש ה־

לארץ. ואפשר, שיש לה מה לומר אפילו על מאמרו "ה־ ממשלה.

שתיאות להמנות עם ה, פו־

פרטי" של שר החוץ, יגאל אלון ועל השאלה אם יש לשר החוץ "זמן פרטי" לכ־ תוב "חיבורים פרטיים", בלי להוועץ תחילה בראש ה־ להעיז ולומר. כי גם ב־ ענייני מפלגת "העבודה" יש

לה מה לומר? מותר. אולי היא סבורה, שלא היה זה מן הכבוד לדבר על לבה, רום המוביל" - ולכנס אותו רק פעם אחת או פעמיים ולרוקן אותו מכל תוכן, ו־

מראש הוסכם כי הגוף הזה יים־ גש מזמן לזמן, בהרכב בלתי־ קבוע של חברים, שישתנה לפי בושאי השיחה, מתוך כוונה להי-דבר בעניינים שונים, אבל לא כדי לקבל החלטות. רק להידבר בנו־

אכלתי את לבי בעניין הוה -ולא הצלחתי. שום דבר לא עזר. פעם פורסם בעתון של יום ראשון בבוקר, לפני ישיבת הממשלה. איי זו שאילתה שר מסויים מתכוון לשאול. נפתחה הישיבה - לא נתתי לשר לשאול והודעתי שמי שיפרסם את השאילתה שלו לפני הישיבה - לא אתן לו לשאול. זה לא עזר. וגם דברים אחרים לא עזרו. לא. אין לי דרכים למ־

נוע זאת. - כאשר נתת את הסכמתר,

לפי בקשתו של ראש השבשלה, להיות חברה ב,,פורום חמובול", היית סבורה, כי זה יהיה הגוף המנחינ של מפלגת העכודה? מה עלה בנורל ה,פורום"? האם לא התגנב ללבך חשש, כי השתמשו בשמך לחתגבר על מצוקהישלי שעה ולא התפוונו מלפתחילה לה שתף אותר בהכרעות ממשיות? ה,,פורום" הזה לא נועד מלכ־ תחילה לקבל הכרעות והחלטות.

שא, בלי להיות חשוף לפרסום של כל עמדה, כל מלה, כל התד רגזות, כל התבטאות ?! ובשביל איזה פרסום - "למכור" את דיו־ ני הממשלת ?! - ואי־אפשר למנוע ואת?

שאים שונים, שיקלו על ניהול ה־ עניינים. זה לא היה איזה דבר סודי או מחתרתי. מדוע זה לא מתקיים ז איני יודעת. זמן רב לא רציתי להיכי נס לגוף כוה. אבל החברים לחצו ולבסוף הסכמתי. חיי לא יפגמו בגלל העובדה שהגוף אינו סיים. איך, לדעתך, צריכה מפלגת -

העכודה לנהוג - להסכים מראש על מועמר לראשות הממשלה, או שכל הרואה את עצמו ראוי ל-איצטלה הרמה יתמודר על המועי המיד אפשר חיה להתמודד על המועמדות לראשות הממשלה ב-

מרכז המסלגה... אכל זה לא היה... אחרי מלחמת יום הכיפורים בי־ קשתי מחמרכז לכה: "היות ואני היחידה שעמדתי להצבעה, כמוער מדת לראשות הממשלה, אני מב־ קשת להצביע לכשיו מחדש ו־ אהיה מאושרת אם יופיע עוד מוע" מד". לא הופיע אף מועמד. לובה

אליאב ביקר אותי קשות. אז אמרי תי לו: "אני אהיה מאושרת אם תציג את מועמדותד ואנחנו נתי מודד..." אבל לא הציג. היתה הצי בעה ואני נבחרתי שוב.

גולדה מאיר

שמא לא התכוונו מלכתחי

לה אלא לפתור מצוקה־של־

שעה במפלגה ועשו לשם כר

היא לא תגיד. היא לא

תגיב. חזקה עליה מצוות

השתיקה והצורך לנהוג כבוד

בראש הממשלה הוא מחסום

וכך היא נוטה לשוחח על

העבר - יותר מאשר על

ההווח. רוצה אדם לפרש

התבטאויות שונות שלה ול־

ייחס להן משקל אקטואלי —

שרוי לו. בתנאי שיעשה כן

במשרדה בתל־אביב גול־

דה מאיר שופעת חו ונועם.

עירנית, חדת־ביטוי, מרבה

לחייך. אם יש להן, לשנים,

השפעה עליה - אין הדבר

על אחריותו בלבד.

שימוש בשמה.

בלתי נכבש.

קראתי על כד

- רצוי שיחיה יותר ממועמד

אני לא יודעת אם יהיה יותר מאחד, אז למה לי להגיד אם רצוי או לא? יהיה יותר מאחד - או זו חברה דמוקרטית. הרוב יכריע. - מה דעתך על המאמצים שי עושה השר טופר לשכנט את השר

הוא לא בא לספר לי ולא הת-דעתי ? קראתי על כך בעתון. כל

- בשווריה פינתה חשבוע הי מפלגה הסוציאלירטוקרטית את

ניכר בה.

בעתון

על ראשות הממשלה?

איש רשאי לעשות נסיון כזה או לא לעשות, לדבר עם פרס או לא לדבר. תסלח לי, כאיש מקצוע -אבל אם אני אגיד, שאני מאמינה לכל מלה שכתובה בעתונים -זו לא תהיה האמת...

מקומה כשלשון, לאחר 44 שנת.

TIME

ASSET 15

TIME

דובק בעמ החברה הישראלית לסיגריות בעמ סיגריות לודבעמ

ועכודה הושראלית, היחידה בעוד לם הרמוכרטי, ששלשונה מתמשר כבר כרוב ל-29 שנות המדינה. שלא לדכר על התקופה, שקדמה להכמת המדינה. יד על הלב: האם לא היה זה לשוכת המדינה - וגם לטוכת מפלגת העבורה עצמה - שמפלגה אחרת תיוכה בשלטון בכחירות הכאות ומפלגת העבודה תנוח כמה שנים, תתגבש מחדש מפחינה רעיונית, תכנה לה מנהינות חדשה?

כך העם גזר

זה לא המפלגה הסוציאל דמור קרטית, כל הזמן תחת מנהיג אחד בשוודיה. יש שינויים... הנה היה לפני פלמה, שהפסיד את הבחים רות, ראש ממשלת שוודיה ארלני דר... זה היה איש נפלא... אותו ואת בני סוגו אני מסווגת ל,,עליה השניית"... בא פלמה והפסיד. וזה בסדר. כך זה בדמוסרטיה. אבל לא, אני לא מקבלת את כל הפיי

לוסופיה הואת. איך עולה מפלגה לשלטון ב־ בחירות דמוקרטיות ואיך היא נש־ ארת בשלטון ? בבחירות חופשיות. לפי רצון העם. אז מה רוצה האו־ פוויציה בישראל, שמפלגת העבו־ דה תתנדב לא להיות בשלטון? שהיא תעשה מאמצים להיכשל ב־ בחירות ז

וה מסוג הטענות שאומרים: למה מפלגת העבודה הולכת ל-משטר של קואליצייה ?" נו, ל־ מה? קודם צועקים: "אל תתנו רוב למפלגת העבודה!" והעם -מאזין ונשמע לקריאה ולא נותן רוב. אחריכך צועקים: "שוב ויי תורים לקואליצייה ?" ושוכחים, שכר העם גזר בקלפיות. שלא יה־ יה רוב ושאת השלטון יהיה הכרח להקים על־ידי שותפות קואליציו־ נית, שבה אין ברירה אלא לוותר

כל מיני וויתורים. - היש, לדעתך, יסוד לחששה של מפלגת העבודה, שתאבד את השלטון בכחירות הכאות?

תעמוד למשפט

אני מקווה שלא. אבל מפלגת העבודה תעמוד למשפט העם. אני לא רואה מדוע מגיע למפלגה לא להיות בשלטון. מצד המצב הבט־ חוני־מדיני, בוודאי מגיע לה ל־ היות בשלטון, אמנם, המצב הכלי כלי הוא קשה - אבל לא שמעתי אף תרופה רצינית מפי דוברי ה־ אופוזיציה. בשטח זה קיבלה ה־ ממשלה החלטות אמיצות מאוד ו־ אולי תצטרך לקבל עוד החלטות כאלו. לא בנקל, בקושי רב, אבל אני מאמינה שנתגבד גם על ה־ קשיים הכלכליים. זה תלוי בעם בישראל לא פחות, ואולי יותר, מאשר בממשלת.

- הרב שינדלה, יו״ר ועידה בארחיים, השמיע כאחרונה דכרים קשים על יחסי ישראל ויהדות ארה"כ. האם את צופה אפשרות של התערערות ביחסים כין ישי ראל והיהדות האמריקנית והתמעד טות תמוכתה של יהדות אדירה זו

לא! בהחלט לא! אני מכירה את יהדות ארצות־הברית ועם כל ה־ כבוד לרב שינדלר הוא לא יצליח להרחיק אותה מישראל. אני נורא מצטערת על דבריו של שינדלר ועדיין מקווה, שלא צוטט נכון. אבל אם אכן אמר מה שאמר -שיהדות ארה"ב נעשתה פרה חול־ בת לישראל - אז עם כל השכל־ תו וידיעתו, הוא עלב עלבון המור ביהדות ארה"ב והוכיה, כי אינו מבין את העניין היסודי, העיק־ רי - שותפות־הגורל בין העם היהודי לבין עם ישראל. את התמיכה הכספית של יהדות ארה"ב בישראל כאילו שצד אחד נותן וצד שני מקבל - זהו עיר וות היחס היסודי של השותפות, שבלעדיו אין מדינת ישראל ואין עם יהודי. יהודים פשוטים, בלי כתרים, מבינים זאת הרבה יותר מהרב שינדלר.

- אפור ליחודים כארה"ב לבי קר את ישראל על מה שנראה כי עיניהם כטעויות, כמחדלים?

מותר בהחלט! אבל אין זה דו־ שיח בין שני צדדים, שאחד חולב ואחד נחלב, אלא בין בני עם ישראל, שחיים במקומות שו־

הרב שינדלר

שתק

ברשראל ?

משותף. ואני מצטערת על עוד דבר – עוד לא היה ביקור שלי בארה"ב. שלא נתבקשתי להופיע במועדון הנשיאים של הארגונים היהודיים. בכיקורי האחרון - לא נתבקשי תי. טוב, לא נעלבתי ולא ניהל תי חשבונות - אני ביקשתי לחוד פיע ולהיפגש עם הנשיאים. כש־ הופעתי - אמרתי להם: ...לא באתי להרצות בפניכם. אני רוצה לשוחח. אלו הן העמדות של ישר ראל ואני מבקשת מכם להגוד ב־ גילוי־לב מה דעתכם, אתם מסכי-מים לעמדות או מתנגדים, מה מקובל עליכם ומה לא". באמת, היתה שיחה נפלאה: ש־

עות על שעות שמעתי דברי הסד כמה ודברי ביקורת. כל השעות -הרב שינדלר ישב ולא פצה פה. כלום. לא מסכים לא לאימסכים. כלום. אם יש לו עמדה כזאת, כפי שבאה לידי ביטוי מפיו לאחרונה מדוע לא אמר אותה בנוכחור -תי, כדי שאוכל לחשיב לו ז

אני מקווה, שיבוא לארץ, כדי שתהיה לנו האפשרות להתווכה בגילוי־לב. ואולי נעשה זאת ב־ ארה"ב. עוד נראה. אבל לא 'ל-יהדות ארה"ב איני חוששת. הרב שינדלר לא ירחיק אותה מישראל.

- שלוש שנים לאחר מלחמת יום הכיסורים. האם את איתנה בי דעתך, כי ההחלטה שלא להנחית על הערכים מכה מונעת, כאשר כבר חיח פרור לחלושיו שהם מתי כוונים לתקוף, היתה החלטה טו-

ישנם האומרים, שמכה מונעת של חיל האוויר, ביום הכיפורים בצהריים, לא היתה עוורת. כאשר אמרתי ל,,דדו" לא, על הצעתו להנחית מכת־אוויר על הסורים לא זה היה השיקול, אם זה יעזור או לא. אמרתי לו: "אני אומרת לא, בלב שבור. אנחנו רק נכנסים למלחמה ואיננו יודעים מה יהיה בהמשך. העולם מתחמק מאחריות. אם נודקק לעורה אמריקנית -אני הוששת שלא נקבל אותה, אם

נוכלנ בהאדנים אוחוו טיפש הוא

נביא" ואיך אומרים באידיש: טיפש הוא נביא... אני לא יודעת מי צוך דק בוויכוח ואם קיסינג׳ר עיכב את הרכבת האווירית לישראל או שלוינגר. אינני יודעת. אכל ברור לי כמעט במאה אחוז, שאם אפ־ שר היה לטעון כלפיגו, שאנחנו התחלנו במלחמה, אם לא היה ברור מעבר לכל ספק שאנחנו לא התחלנו אלא הותקפנו – לא היי־ נו מקבלים את הרכבת האווירית. עם כל הצעקות שלנו וכל הטע־

נות, שעמדו להתקיף אותנו. וזה היה החישוב שלי. איש לא בצהרי יום הכיפורים. איש לא חלק על כך בוועדת חוץ ובטחון, במוצאי יום הכיפורים. איש לא

- ועתה, האם את שותפה לי מוענים, כי ניכרים סימנים של מתינות אצל המצרים וכי שיקום התעלה ועריה מעיד על כיוון ל-השלמה עם ישראל ועל הפניית רמאמצים מן המלחמה אל העניי נים הפנימיים של מצרים?

אני לא יכולה להגיד, ששיקום התעלה ובניין הערים הם דבר בל־ תי חשוב. אני מוכנה לראות כל סימן, כל רמז חיובי לשינוי מג־ מתה המלחמתית של מצרים. אבל - זהירות! אל נשכח את ההצד סיידות העצומה של מצרים ב־ ושק - סאדאת יודע שלא אנחנו נתקוף אותו. ואל נשכח, שהוא מד דבר על שלום בדור הבא. סימ־ גים - יפת, בבקשת. אבל לבנות על הסימנים האלה ? חלילה!

יבינו, שאין להרוס את ישראל. סתם מתנה - לא יתנו לנו. סי־ מנים ? בעת ובעונה אחת הוא, סא־ דאת, עושה מה שעושה באו"ם ובין עמי אפריקה. אני מוכנה לתת לו קרדיט מסויים - אבל עדיין חובת ההוכחה לכוונותיו האמי תיות מוטלת עליו. התעלה היתח כבר פעם פתוחה. הערים שלידה פרחו ושיגשגו. זה מנע ממצרים לתקוף את ישראל ב־1967 ?

השלום יבוא רק כאשר הערבים

אני לא מאמינה, שמישהו מוכן לבנות על הסימנים האלה את ה־ מדיניות שלו. דב גולדשטין From the desk of YEHUDA HELLMAN New York 22, N. Y. 515 Park Avenue

November 11, 1977

Samuel E. Seigel, Esq. 225 Broadway New York, N.Y. 10007

Dear Mr. Seigel:

Many thanks for your gracious contribution to the Presidents' Conference. We are grateful for your support.

The Presidents' Conference works with representatives of the many member-organizations and they, in turn, provide program ideas and projects for their individual constituencies. We are delighted to have your offer of assistance and suggest that you step up your efforts in behalf of Klal Yisroel in your organizational work or synagogue projects.

With repeated thanks and warmest regards, I am

Sincerely,

Alexander M. Schindler Chairman

cc: Mr. Yehuda Hellman

SAMUEL E. SEIGEL Attorney and Counsellor at Law 225 ZEE BROADWAY BARCLAY 7-7066 NEW YORK, N. Y. 10007 November 2, 1977 Conference of Presidents Major American Jewish Organizations 515 Park Avenue, New York, N.Y. 10022 Att: Rabbi Schindler. Dear Rabbi Schindler: Enclosed herewith please find my check and coupon concerning the PLO. As a resident and community worker in Nassau County for the past 25 years, I would like very much to lend my efforts on behalf of Israel and the American Jewish Community. Please contact me either at my home or office since I would like very much to lend whatever time and work in this vital problem. I shall expect to hear from you at your earliest. Thank you. Sincerely yours SAMUEL E. SEIGEL SES:es 540 Conway Road, enc. Elmont, N.Y. 11003 516/PR 5/5191

October 6, 1977

Dr. I. Graeber Professor of Social Science Yeshiva University 500 West 185th Street New York, New York 10033

Dear Dr. Graeber:

Thank you for your words of advice. Let me assure you that I am doing and will do everything in my power to assure the security and survival of the State of Israel. I certainly want to make certain that we will not commit the sin of silence a second time in our generation.

I only hope that the Hashem Yisborach Shemo will give me the strength required doe the task.

Your good wishes for the New Year are fully reciprocated.

Sincerely,

Rabbi Alexander M. Schindler Chairman

cc: Yehuda Hellman

YESHIVA COLLEGE

YESHIVA UNIVERSITY

500 West 185th Street / New York, N.Y. 10033 / (212) 568-8400

ma October 3,1977

My dear Rabbi Schirdler, Time as events demand that you put on the mantle of A. H. Silver and Wise and Company to mobilize american Jewny to vigorously and openly protest the appearment policies of Carter and his ruling elique 1 Anaban Soniet appeares; inomically, each for dissimila heasons and stratagent, but just so as ilice Israel in the Nothing short of demending Contern recall the was elected on falso knowises and pretenses will sake Israel and the Jews. I also call upon you to demand the resignation of Coisestat

and hipschutz, behind them Conter and his ruling elique

disquise their anti-brael, anti- fewil policies - as did

Roosevelt in the early portion, Then his counsel was more Who then the president of the Bureau of Jewish Educahai no New York. Read the advice of this "Seatheren" sho unger Roosereet & apel Wise from the White Hause. Read the record of State The lied to Rabli Phla Hilled Silver. Suite di plomacy urle not do. Jewish solution and academics have long been Rept at arms length per the Jewish scene. We have posessen the alignment of U.S. with the Soviet tyrenny vis-a-vis Drawl and the flews. We have in fact warned Hem against such alignment against Israel a the few s. Task a page from the bleads sho are getting a brigger size of the american fie than they expected - the inshlution of the quite syptem an importation from learne at the offerse of the Jews. Don't Cet the skepings at the Fischers of these The went the crowns of thing The Jews at such law price. PN/cl 75h with all my very best to a Happy new few Vi N/c/ 13h Science Formerly consuctant to Label Raty and Tr. Theodore Adams of SCA.

October 10, 1977

Rabbi Amiel Wohl Temple Israel 1000 Pinebrook Boulevard New Rochelle, N.Y. 10804

Dear Amiel:

This is to advise that I am sharing your letter of October 5 and the pamphlet enclosed therein with Yehuda Hellman. As the professional for the Presidents' Conference, the distribution of materials to our constituency comes under his purview. Thus, I would ask that you have Mr. Zweiboh discuss the matter directly with Yehuda.

With warmest regards, I am

Sincerely,

Alexander M. Schindler

cc: Yehuda Hellman

Statement by Rabbi Alexander M. Schindler, Chairman, Presidents' Conference - October 5, 1977....

We are deeply gratified that our country and Israel have apparently settled their differences over the conditions for resuming the Geneva Peace Conference. That Conference can only succeed if it is based on UN Resolutions 242 and 338 and if it concludes with the signing of formal peace treaties that lead to the establishment of diplomatic, trade and cultural relations between Israel and the Arab States. There can be no peace in the Middle East if the so-called Palestine Liberation Organization is granted the status of party to the negotiations and if those negotiations become embroiled in dispute over an independent Palestinian State on the West Bank. Any such Palestinian State would destroy the chances for peace in the Middle East by providing a base for Soviet penetration and for terrorist incursions against both Israel and Jordan.

America has a vital stake in the security of Israel and in the peace and stability of the Middle East. The reported agreement by the President and the Foreign Minister of Israel on how that peace is to be negotiated is an encouraging and gratifying development which we welcome and support.

September 23, 1977

Ms. Jane Rosen
The Manchester Guardian
425 E. 58th Street
New York, N.Y. 10022

Dear Ms. Rosen:

Many thanks for sending me a copy of your article on the Jewish lobby. You handled it very well and I want to express my appreciation.

With every good wish, I am

Sincerely,

Alexander M. Schindler

Span

THE MANCHESTER GUARDIAN O EAST 53 NO STREET . NEW YORK, NEW YORK 10022 . MURRAY HILL 8-1330 425 2.58 421-3790 Dear Robbi Schnichen. seed you as led me to ne Teevise lobby when & grandian. Here They are & (on) W.

t's a tough In grante Jame Bosse fair acunali you Think See Jons

September 19, 1977

Mr. Arthur Rabin 146 Webb Avenue River Edge, N.J. 07661

....

Dear MR. Rabin: AMERICAN TEMMS

Many thanks for your letter of September 7. I appreciate your having taken the time to share with me your thoughts and suggestions in regard to the security of Israel.

With every good wish for the New Year and with kindest greetings, I am

Sincerely,

Alexander M. Schindler

Arthur Rabin 146 Webb Avenue River Edge, New Jersey 07661 September 7, 1977

Rabbi Alexander Schindler, Chairman Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations 515 Park Avenue New York, N. Y. 10022

Dear Rabbi Schindler:

Although there may be cogent arguments against integrating districts heavily populated by Arabs into the Jewish State, it is obvious that for its future security Israel will need to permanently maintain a substantial, effective physical presence there. We can already see, however, the promotion of a "solution" envisaging no more than electronic devices and guarantees.

In this situation merely referring to Munich might be enough for people who were adults during that time. But it is just a name to most of those who were not even born until years later. Therefore I ask that the Presidents Conference, perhaps in cooperation with the American Professors for Peace in the Middle East, the American Jewish Students Network and the Hillel Foundations, encourage and sponsor nationwide research into the period. Detail by detail the parallels to the current developing situation will startle and alarm even you if you haven't reviewed them recently.

I realize that there are factors present today which were not present in 1938 and that history never exactly repeats but often takes unpredictable turns. However, there is enough similarity here to hopefully awaken a public and a Congress apparently willing to slip into the same pattern behind the leadership of a well-intentioned Administration.

A researcher will find that, contrary to what most people believe, British Prime Minister Chamberlain was neither weak nor evil. He was strong and obstinate, dismissing opposition warnings. He adopted a policy that he was sincerely convinced would serve Britain's long range interests, settle a dangerous dispute and guarantee peace.

A student who researches the summer of 1938 will learn that the British government basically

- viewed the Sudeten German nationalist leader, Konrad Henlein, as a (compared to Hitler) relative moderate with whom the Czechs should deal;
- saw much justice in Henlein's demands for the "rights of the Sudeten Germans";
- did not realize that Henlein was operating under Hitler's personal direction;
- began to view Czechoslovakia's borders as an unfortunate mistake;
- considered Czechoslovakia's Benes government obstinate, "unrealistic," "intransigent," annoying and standing in the way of peace;
- downgraded the validity of Czech insistence on keeping its excellent army entrenched on its strong Sudeten mountain defense line;
- had as its main aim the keeping of the Soviet Union out of the area;
- felt that carrying out the commitments to Czechoslovakia would no longer serve Allied interests;
- carried on negotiations with the Germans behind Czechoslovakia's back;
- claimed that giving up Sudetenland would actually better serve Czechoslovakia's own long range interests and existence.

Along with the many events and details that point up the above, the researcher will see that the dislodging of the big Czech army from its mountain fortifications not only left that country indefensible and demoralized but strengthened the Nazi regime both strategically and militarily and gave that regime much more confidence and prestige.

The following year the remnant of Czechoslovakia was swept away. Its other two enemies (it was literally surrounded by enemies), Poland and Hungary, grabbed chunks before they themselves were later overrun. Freed of a major concern on its southern flank and convinced of Allied weakness, Germany next struck at Poland. World War II began less than a year after Britain and France finally accepted the Nazi version of the rights of the Sudeten Germans.

I am not writing this to teach you history with which you are already familiar. I want to point out that actual study of this period would be an effective object lesson for viewing current events.

Therefore I suggest that a drive to emphasize the study of 1938-39 begin on college, and even high school, campuses as we go into the 40th anniversary year of Munich. Each campus should try to function as a radial awareness center for the surrounding communities and media.

An appropriate committee activated by the Presidents Conference should begin as soon as possible to

- contact receptive history department chairmen, teachers and school newspapers to ask that they focus on this period;
- distribute recommended reading lists and extracts; (Reprints of pertinent sections of the September and October 1938 issues of Time Magazine alone would be instructive; mixed in with the coverage of the Czech-German crisis are graphic items about the plight of the stateless Jews fleeing the Nazis and finding most doors closed to them);
- have Hillel and other student groups set up displays, seminars and lectures commemorating the 40th anniversary of the Munich disaster;
- seek out Czech-American groups to jointly publicize any memorial activities they may be planning;
- search for records of voices and for film strips relating to the Munich sell-out and its ultimate result. For example, Chamberlain defending his policy in Parliament after the March 1939 occupation of Prague is on a record entitled "Into the Storm 1939" put out by CMS Records, 14 Warren Street, New York, N.Y. 1007.

Possibly recordings exist of talks by Churchill, Roosevelt, Eisenhower and/or others commenting upon the events preceding and following the Munich Pact. Segments should be assembled on tape for distribution. Where only writings are available perhaps well known actors or renowned historians and philosophers could read them onto tapes.

Naturally the point, expressed or implied, should be the parallels between

- the deceptive western public relations images of Hitler and Henlein and those of Assad, Arafat and others regarding their desire for peace;

- the agitation, sometimes violent, for the "rights" of the Sudeten Germans and those of the Palestinian Arabs;

4.

- the gross exaggeration in propaganda of the disabilities of these two ethnic minorities;
- the continuation of the instigated agitation even after the Czech government granted all prior Sudeten demands and the already pledged renewal of "the anti-Zionist struggle" by the PLO when it gains freedom of action in a "Palestine entity:"
- the German armed and subsidized military and terrorist arms of the Sudeten German Nazis operating primarily from across Czechoslovakia's northern border and the Arab armed and subsidized PLA and terrorist groups operating across Israel's northern border;
- the value of the guarantees and commitments given to the Czechs both before and after Munich and those already given to Israel after every cease-fire since 1948;
- the proven need of Czechoslovakia for its Sudeten mountain defense line and of Israel for the Golan Heights and the Judean and Samarian mountains;
- both countries surrounded by enemies wishing to dismember them;
- the criticism of both countries for being unrealistic, intransigent and unmindful of the rights of the Germans/ Arabs within their borders;
- the propaganda ploy of Hitler and Henlein in emphasizing a fraudulent Sudeten goal of self-rule to cover their true aim of absorption of the territory and its people by Greater Germany and the already known desire of Arab countries such as Syria and Iraq and of major elements of the PLO to incorporate Palestine into a Greater Syria or similar united Arab nation;
- the British and French reassessments of their commitments to Czechoslovakia in the light of newer interests and out of fear of war with Germany and the present U.S. wavering because of its dependence on Saudi Arabia and fear of Soviet intervention;
- the "good intentions" toward Czechoslovakia with the promise of "lasting peace" for acceptance of the pact and the same in relation to Israel;
- the theory that the guarantees and massive loans would be of greater importance to ultimate security then geography for Czechoslovakia and for Israel;
- the actual plans of Germany and of the Arabs for their victims as opposed to their pronouncements to western newsmen.

Students in every locality should be put to work researching the morgues of area newspapers and magazines to cull their editorials

of 1938 and 1939, particularly the summer of 1938. Did they support a version of evenhandedness then? Did they also portray Hitler as just another nationalist leader or even as a statesman with "valid arguments?" Did they support the "avoidance of war" by the "recognition of the rights of the Sudeten Germans" and criticize Czech government "intransigence" and "hard-liners?"

Photocopies of such editorials could be made part of displays alongside similar current attitudes toward Assad, Sadat, Arafat, the PLO, etal. vis-a-vis the Israelis. The horror which began in September 1939 as a result of September 1938 should of course be the climax of each display and program.

On the other hand, papers which opposed the sell-out of Czechoslovakia then and are supporting Israel's position now should be publicly complimented on their clearsighted consistency.

Incidentally, it is a bit jarring to find that right after the Munich Pact the "intransigent" Czech President Benes and his prime minister, Hodza, resigned and turned the reins of government over to a one-eyed general, Jan Syrovy, who was the hero of the Czech Legion of twenty years before. General Syrovy had been mobilizing the Czech army and people for resistance but by then he realized that it would be futile and instead undertook the implementation of the terms of the Pact and the rebuilding of the now truncated country.

Again, I fully realize that history does not repeat itself in every detail and that elements can and do enter into a situation to change its course. And I certainly do not want to see the 1938/39 course of history repeat. That is why we must set about now to do the changing.

After the Yom Kippur War it was estimated that the Arab states would need about five years to rearm and retrain for the next round of war. It may be only coincidental that both disengagement agreements are scheduled to end at about that time. In any case, the buildup of political, economic and psychological pressure is clearly developing. By next summer it will be extremely intense. Let us not wait until then to counter it.

You and your staff can probably think of more facets and applications of the above recommendations. They may also be drawbacks and difficulties which I overlooked. But I hope that you will consider

them at your next planning session.

I apologize for the length of this letter and appreciate your taking the time to read it.

Thank you for your attention.

Very truly yours,

AMERICAN

Arthur Rabin

1 6 6 6 3 6 6

cc Prof. Seymour M. Lipset

Arthur Rabin

From ENCYCLOPAEDIA BRITANNICA (15th Edition - 1977), Volume 2, Page 1196:

"(Czech) Prime Minister Hodza devoted all his talents to a search for a compromise that would satisfy the Sudeten Germans and held long conferences with (Sudeten German leader) Henlein's lieutenants...Henlein played his hand so skillfully that the influential circles, especially in London, believed that he was a free agent and not Hitler's stooge. The advocates of 'appeasement,' then rapidly gaining ground in Great Britain and in France, failed to realize that the Sudeten German negotiators had no intention of compromise and acted on instructions from Berlin. The main task of Henlein's party was to give Hitler a better chance to dislocate the republic without recourse to war...

"Although presented as a measure to make Czechoslovakia more homogeneous and viable the (Munich) pact and its ruthless implementation sealed the fate of the country."

From THE GATHERING STORM by Winston S. Churchill (Houghton Mifflin Company, Boston, 1948), Book I, Chapter 17, Pages 299-303;

"...the Czech leaders could not believe...that at the very moment when for the first time they had the internal situation in the Sudeten areas in hand, the British Prime Minister (Chamberlain) should himself pay a direct visit to Hitler. This they felt would weaken their position with Germany...

"Both the Prime Minister and Lord Runciman (the British envoy previously sent to mediate between the Czechs and Germans) were convinced that only the cession of the Sudeten areas to Germany would dissuade Hitler from ordering the invasion of Czechoslovakia. Mr. Chamberlain had been strongly impressed at his meeting with Hitler 'that the latter was in a fighting mood.' ... Some ministers found consolation in such phrases as 'the rights of self-determination,' 'the claims of a national minority to just treatment'; and even the mood appeared of 'championing the small man against the Czech bully.'

"The French ministers brought with them a set of draft proposals which...favoured an outright cession of the Sudetenland to Germany. They added, however, that the British Government with France, and with Russia, whom they had not consulted, should guarantee the new frontiers of the mutilated Czechoslovakia...

"I have always believed that (Czech President) Benes was wrong to yield. He should have defended his fortress line (in the Sudeten Mountains)."

(From Winston Churchill's statement to the press on Sept. 21, 1938):

"The partition of Czechoslovakia under pressure from England and France amounts to the complete surrender of the Western Democracies to the Nazi threat of force. Such a collapse will bring peace or security neither to England nor to France. On the contrary, it will place these two nations in an ever-weaker and more dangerous situation...It is not Czechoslovakia alone which is menaced, but also the freedom and democracy of all nations. The belief that security can be obtained by throwing a small state to the wolves is a fatal delusion..."

September 14, 1977

Mr. Shepherd Lippa 323 Narrow Lane Orange, Conn. 06477

Dear Mr. Lippa:

Your letter of August 25th has just reached me and I hasten to reply. While I appreciate your letter and its sarcasm, it should properly have been directed to the person who was responsible for the admonition. As it happens I was not at the particular session of the CCAR Conference for I was in Washington giving direct and public expression to my views.

I counsel you to find out who is guilty before your condemn. This counsel, too, is worthy of the "great teachers of our time."

Sincerely,

Alexander M. Schindler

323 Narrow Lane Orange, Conn. 06477 August 25, 1977

Rabbi Alexander M. Schindler Chairman Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations 515 Park Avenue New York, N.Y.

Dear Rabbi Schindler:

We now have a new expression of wisdom and morality to add to the <u>Pirkei Avot</u>: "Don't voice such thoughts, even to yourself, even if they are right". It has a fine ring to it, worthy of being included with the wisdom of the elders.

Since this statement is not ascribed to anyone by name, and since it accurately describes your attitude and actions, why don't you adopt it as your own. Just think, your name can be recorded alongside those of Hillel and the other great teachers of our past.

Very truly yours,

Shepherd Lippa

SH/kl

KATZ IN 'THE MOUNTAINS'

GROSSINGER, N.Y. Shmuel Katz was on his 11th visit to America but his first to that state of mind, rather than nature, known as "the Mountains." As the car from the Israeli Consulate passed the bill-boards on Route 17, his eye self on one that wasn't pressing an invitation to gluttony. "Keep Israel Strong," it urged. Enemy territory "the Mountains" weren't.

Katz was on a mission, as he had been on his first American visit back in 1948, the month before Israel came into existence as an independent state. Then he was trying to buy arms for the Irgun, the force of Jewish irregulars in Palestine who were commonly described in those days as terrorists. That very month, April 1948, they were being condemned—not only by the Arabs, British and Red Cross but by David Ben-Gurion and the chief rabbi—for the destruction of a village called Deir Yassin, where 250 Arabs, women and children included, were killed in an Irgun assault. Katz, an expatriated South African, was a member of the Irgun high command.

Half a lifetime later, he was again an emissary from Menahem Begin, the dominant figure in the Irgun, and now unexpectedly, Israel's Prime Minister. Katz's mission was to ease American misgivings -in particular, American Jewish misgivingswhich had been aroused by journalistic excavations from Begin's underground past as will as by the prospect of a diplomatic clash between the new Administration in Washington and the newer administration in Jerusalem. Since the Six-Day War in 1967, the word "terrorist" has again been part of the usage and gruesome experience of the Middle East but, until the Israeli election, the term was applied exclusively to Yassir Arafat and the Palestine Liberation Organization. Sticking it on an Israeli Prime Minister seemed to imply a rough moral equation that Katz-a man of scholarly mien and diction who, like Begin, never personally used a gun-had now to re-

There was a time when the epithet "terrorist" didn't bother the Irgun veteran. Then it had romantic associations to East European movements of the 19th century, .Katz's wife wrote a memoir entitled "The Lady Was a Terrorist." ("We thought that was rather piquant," he said.) But the epithet no longer flatters, not with the P.L.O. and the indiscriminate hostage taking and killing of civilians that has made terrorism an evermore sickening phenomenon. Shmuel Katz was ready to defend the Irgun with passion and pride. When I asked whether it wasn't a fact that it retaliated against Arab civilians at a time of random violence against Jews in the 30's, he replied tartly: "Not enough." But he wasn't here to justify the past. He was here to present Menahem Begin as a man of humane principle and reason, to demand for him the same unswerving support that Israeli leaders have been accustomed to receive from American Jews. The most effective way, therefore, to deal with the idea that Begin had been a terrorist was to denounce those who purveyed it.

At Grossinger's, a roadside cruise ship, Katz faced an audience of Reform rabbis who were eager as a group to be rallied and reassured but who were torn and troubled as individuals. In private the rabbis agonized over fundamental questions in the relations of American Jews to Israel. Could they influence Israeli policy if they thought it unrealistic or dangerous? Or, since the dangers had to be borne by Israelis, should they even try? If they tried and failed, was

Shmuel Katz, right, with Israel's Chief Rabbi Schlomo Goren at a Salute to Israel parade in New York.

it permissable to discuss their doubts openly? Or were those who did so putting themselves in league with the P.L.O.?

pressing for a bargain that would end Israeli occupation of the West Bank of the Jordan River—where the population is 99.7 percent Arab—and Menahem Begin proclaiming the West Bank to be "liberated" Israeli territory, the questions are being asked by American Jews with an urgency they haven't had for 20 years. The desire to shield and preserve Israel from outside pressure is as strong as ever, but it conflicts with the fear that intransigence could prove as inept and indefensible a policy for Israelis as it has been, all these years, for Arabs; that the time to acknowledge the existence of the claim of Palestine Arabs is at hand, or overdue. One troubled rabbi quoted scripture: "You know the heart of a stranger, for you were strangers in the land of Egypt."

That wasn't Shmuel Katz's text, however. Facing the rabbis, he expressed a gentlemanly revulsion over characterizations in the American press of Begin as a former terrorist-"lurid attacks" he called them. The claims of Palestine Arabs were "a hoax," he said; the Carter Administration's emerging proposals, "recipes for war." It was a hard-line speech, but it didn't rule out territorial concessionsdidn't really sound so different from what the rabbis were used to hearing from Israeli spokesmen-so most of them were able to leave with the thought that maybe nothing much had changed. The possibility that they might be shifting to a harder line themselves in order to find some accommodation with the new Israeli reality was not, for the moment, acknowledged.

Katz was pleased, even amused, by the failure of rabbis of dovish views to challenge his positions directly. "I was told I would have a rough time with them," he said. "But, you see, they're just weak." By this time, he was at a kosher hostelry in Fallsburgh, preparing to address a gathering of Orthodox rabbis among whom no doves were likely to appear. And, indeed, he was met with applause when he darlared: "We are confident that the Jewish coamunity in America will stand out courageously and challenge its Government if it becomes necessary."

But the question remained-who would decide when it became necessary, Israel or the American Jews? The next morning, in the rear acreage of Grossinger's vast dining room, a group of rabbis listened intently as a visiting scholar voiced thoughts that had been unspoken, that Shmuel Katz would consider unspeakable. His emotional conflict was obvious, but his points were bluntly made: that American Jews had a responsibility to assess for themselves Menahem Begin's past and present views as well as the Carter proposals and that "after 29 years of yes-manship," they were failing to do so. He himself, the scholar said, believed the Carter approach to be reasonable, and that American Jews had to find a way to say this to the Israelis. However, he wasn't prepared to say it publicly, not yet. A senior rabbi then rose to rebuke him gently for voicing such thoughts even in private, even if he was right.

Shmuel Katz's assessment had evidently been accurate: that the misgivings of American Jews would not soon amount to much, that those who could not support Israeli positions would mostly keep their doubts to themselves, counting on Menahem Begin to resolve them. The appearance, if not the reality, would still be a near-solid support.

Thus some Jews who six months ago would have shuddered at the thought of Menahem Begin as Israel's Prime Minister will welcome him to America next week in the hope that he'll break the impasse with the Arabs the way de Gaulle did in Algeria. Like Nixon in his opening to China, they are saying, he enjoys a freedom of action his more moderate predecessors lacked. I tried that line on his emissary. "I know," Shmuel Katz replied sarcastically, "de Gaulle made peace in Algeria, Nixon went to China, so Begin is the man to commit suicide—he'll give the country away. Never!"

"Never" is also when the Arabs will accept Israel. The flimsy hope is that these "nevers" can begin to cancel out, but that hope begs numberless questions: among them, whether Menahem Begin, in a lifetime's devotion to militant principle, has allowed himself any vision of peace. Those supporters of Israel who ask that question are more worried than they admit, for they have no answer.

September 8, 1977

Mrs. Liba Weingarten Schmuel Hanavi Street Block 107/56 Jerusalem, Israel

Dear Mrs. Weingarten:

Thank you for your kind comments about my activities in behalf of Israel. It was thoughtful of you to write.

While I do not fully share Prime Minister Begin's convictions and therefore your concurrence with them, I do believe him to be a patriot, fully devoted to serving not just the State but the people everywhere and moved only by the desire to secure the safety of the Jewish people.

In answer to your specific question, I would agree that a German translation of his book would be desireable. The writings of any head of a state ought to be examined, although to be sure this particular book records his thoughts and deeds in the early struggle for the establishment of the State of Israel and its consolidation. One would imagine that such a work, therefore, would find its readership in Germany.

With warm good wishes for the New Year, I am Sincerely,

Alexander M. Schindler

for Rot

TEMPLE ISRAEL

LONGWOOD AVENUE and PLYMOUTH STREET · BOSTON, MASS. 02215

Telephone 566 - 3960

Rabbi
ROLAND B. GITTELSOHN, D.D., Sc.D.

Assistant Rabbi
PAUL J. CITRIN, M.A.H.L.

Cantor
MURRAY E. SIMON, B. Sac. Mus.

Executive Director
BERNARD I. PINCUS, F.T.A.

Religious School Principal

LILLIAN A. BEAUVAIS, B.J.Ed., B.Sc.Ed.

August 24th 1977

Rabbi Alexander Schindler U A H C 838 Fifth Avenue New York, New York 10021

Dear Alex:

My apologies for having opened the enclosed by mistake. I didn't realize until after starting to read it that it was

actually addressed to you.

I don't know Mrs. Weingarten personally but through the years have received a number of very long, Orthodox-oriented letters from her. Do what you wish with the enclosed.

Needless to say, along with this come my affectionate best wishes to Rhea, the kids and yourself for a wonderful new year, one in which I hope you will be able to achieve some personal relaxation and pleasure along with the incomparable contribution you are making almost daily to the security of Israel and the welfure of Jews everywhere.

I hope to see you soon and often!

As always,

Rabbi Roland B. Gittelsohn

Mrs. Liba Weingarten Num /V.

Nice President

The Jewish Nazi Victims Congreg. Inc.

Jerusalem Schmuel Hanavi St. Block 107/56

(New York)

Jenusalem, den 10. strugust 1977 リトア Herrn Rubbiner &r. otleseander Johnsten To Rabbi honald B. Gittelsolm Temple Ibrosel Boston, dass. 02215, U.S.A. Sebr geeleter Hen Kableiner! 'Ich habe mito Interesse Thre ausgezeichnete obrbeit zugensten denahem Begins werfolgt. I.s. I hat er es ja jetst geschaft und ist In dlich dinisterpräsident geworden. Auch wir haben diesen dann seit Jahren unterstätzt, Iben weil er ein glänliger Patriod ist.

Gerade als l'arriopher, denen die Gentschen liebe Verwandte in Auschwitz vergast haben, wissen win dus Indische Voterland 2n schritzen. Porturlich hat MB weekt, wenn en behausted, das ganz Eretz Jarad lens Juden gehort, denn dieses Land wurde lens doch vom Twigen Verleissen, micht waler!? otherdings felits noch die grosse Hijah ans den U.S. A , wo noch immer ca 6 dillionen Inden sitzen. Das State Department Sagte ja ansdruklich: " dillions of straks are living in the Destbank and in the 10 years since the 6

Day Dar only a few thousand Jews settled there!" Was können vir von den Richtjuden verlangen, wen die delir-Tabl renseres Volkes noch immer in der Diasporn lebt! Inl. sende ich Thenen 2 Aurchschlige von mielen welche sich auf die "Revolt" beziehen. Vor Jahren wollte niemand etwas von einen deutschen Übersetzung Atwas wissen. (auch Menahem Begin nicht, den ich viele dale persönlich getroffen habe), 1 Aber jetzt meldet sich jeder. Sa auch Lie ein amerikanischer Jecke sind, wollte ich geme von Ihnen hören, ob Die

auch eine Mersetzung des Buches für mitalich halten? Jeh danke für baldige Riickeinfrening tend voursche Ihnen invanischen alles fate. (M) Liba Hingarten, Attorney at how (M) (geb. Hobel) Strovel Robor Schimel Hanavi Dlock 107/56

2 Anlagin